

Dominiques
de l'Anunciata

Província Sant Ramon de Penyafort

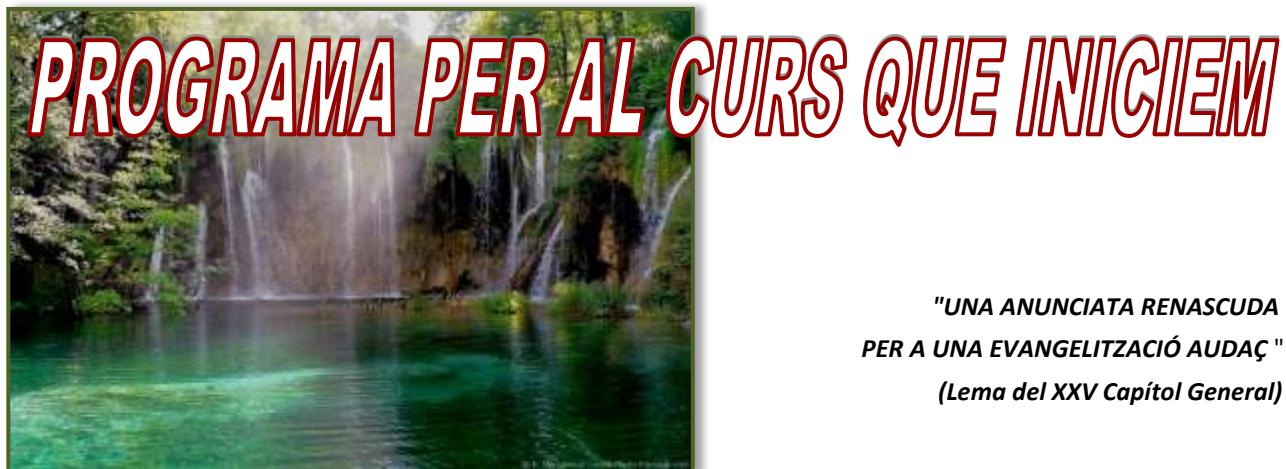
FULL INFORMATIU Núm. 96

Setembre de 2012

SUMARI

	Pàg.
■ Programa pel curs que iniciem	----- 2
■ Celebració del Bicentenari del naixement del Pare Coll	----- 3
■ 200 anys, Pare Coll	----- 26
■ Trobada d'exalumnes de les dominiques de Girona Pont Major	----- 28
■ Crónica desde Filipinas:	
▶ Bicentenario del Padre Coll	----- 30
▶ Misión médica en favor de los más pobres	----- 33
▶ Ejercicios espirituales	----- 34
▶ Salida cultural y recreativa	----- 36
▶ Entrada de Thach y Frela al noviciado	----- 37
▶ Renovación de votos	----- 40
▶ Entrega de hábito y primera profesión religiosa de Joanne, Phú y Ly	----- 41
■ El gran pintor de mi vida	----- 51
■ Col·laboració	----- 54
■ Celebració de les Noces d'Or	----- 56
■ FEDAC:	
▶ Clausura Bicentenari naixement del Pare Coll	----- 61
▶ Jornades de Formació final de curs	----- 63
▶ Campaments 2012: Grup "CREC"	----- 64
■ Primera pedra per a la construcció de l'escola a S. Carlos	----- 66
■ Recaudació any 2012 - Projectes solidaris	----- 69
■ Projectes solidaris any 2013	----- 70
■ Germanes que ens han precedit a la casa del Pare	
▶ Gna. Concepció Escobet Gendrau	----- 73
▶ Gna. Isabel Domínguez Andrés	----- 74
▶ Gna. Aurora Massanés Bonay	----- 75
■ Familiars de Gnes. de la Província que han mort	----- 76
■ Nomenaments i assignacions	----- 76

Després de 39 dies passats a Vic aquest estiu de 2012 amb motiu de la celebració del Capítol General, no puc deixar de reflexionar, encara que només siguin unes breus pinzellades, sobre el lema que va presidir nostres treballs i assemblees i que ara hem d'impulsar per fer-ho realitat a la vida.

SER "ANUNCIATA RENASCUDA"

Estimada Congregació, somiada, fundada i dirigida pel P. Coll i lliurada a les seves filles, per ser continuadores del seu foc apostòlic.

Avui, ja en el segle XXI, i davant les dificultats i crisi que arreu ens assetgen, no volem que la desil·lusió, l'apatia i la desesperança inundin les nostres vides, volem que "*neixis de nou*", des de les arrels profundes de la teva identitat; des del segell que et va infondre el Fundador, des del carisma viu dels primers anys ...

"*Néixer de l'aigua i de l'espírit*" com va dir Jesús en el seu diàleg amb Nicodem (Jn 2, 5). No es tracta, doncs, d'un naixement humà sinó d'un naixement sobrenatural que exigirà de totes nosaltres el posar-nos dia a dia "a caminar des de Crist", vivint fraternalment en comunitat i oferint als altres, a través de les diverses mediacions de la missió, "*el goig d'haver-li trobat*".

PER "UNA EVANGELITZACIÓ AUDAC"

Tens des de l'origen una clara missió a la terra: "*Transmetre el missatge de la salvació a tots*". Aquesta és la finalitat principal de la teva existència, per a això vas néixer.

I com els temps no són fàcils cal que siguis "*audac*", fet que implica risc, valentia, creativitat, confiança i sobretot una vida "*arrelada i edificada en Crist, ferm en la fe*" (Col 2, 17).

Aquest és el repte cap al qual les Dominiques de l'Anunciata hem d'orientar els nostres esforços personals, comunitaris i congregacionals en aquest nou camí.

Intercessors i models en el **ser i actuar**, no ens falten i tampoc la força de l'Esperit, si ens disposem a viure en fidelitat.

Feliç curs per a totes!

Barcelona, setembre de 2012

Gna. M. Isabel Andrés
Priora Provincial

CELEBRACIÓ DEL BICENTENARI DEL NAIXEMENT I BATEIG DEL PARE COLL

NOTA: Encara que l'article que ve a continuació ja ha estat publicat en el Butlletí Anunciata, considerem que té interès històric i ho inserim en el nostre Full Informatiu, amb petites modificacions.

Quan en el mes de desembre de 2011 ens van anunciar que s'anaven a celebrar aquestes festes, semblava que el mes de maig quedava molt lluny, però han arribat i fins i tot ja han transcorregut.

DIVENDRES 18 DE MAIG DE 2012, TROBADA A LA NOSTRA CASA MARE DE VIC

El divendres a la tarda ens reuníem a Vic gran quantitat de germanes arribades de diferents parts d'Espanya i alguna de França, Suïssa i Itàlia. El passadís de la planta baixa presidit per Sto. Tomás d'Aquino i sant Ramon de Penyafort - belles vidrieres històriques- estava replet, no solament de germanes, sinó també d'emocions. Trobades que feia temps, fins i tot anys, que no s'havien donat.

A continuació anàrem al saló d'actes, en el que, abans de passar la porta, ens posaven el segell del P. Coll a la mà i repartien l'horari dels dos dies.

La Secretària general Gna. Ana M. Penadés va iniciar la sessió presentant a la Priora general, Gna. M. Natividad Martínez de Castro, i al P. Vito Tomás Gómez, OP.

La Priora general ens va saludar amb el discurs que prèviament havia enviat a totes les comunitats de la Congregació, amb la finalitat de que es llegís el mateix dia 18 de maig, a l'hora de vespres, on hi hagués germanes que no podien assistir a l'acte. Ens diu: "només algunes podem estar físicament presents a la celebració del Bicentenari del P. Coll, però totes unides espiritualment per retre-li homenatge de lloança, gratitud i compromís de revitalitzar la nostra vida per tal -que no s'apagui la seva llum- reflex de la Llum de Crist".

Ens anima a apropar-nos assíduament a ell, a la seva vida, a la seva obra. A ser llum per il·luminar a tots els que ens envolten. A ser evangelitzadors amb la nostra vida i amb la paraula per transparentar el qui és la veritable Llum, Senyor de la Vida. Que caminem cap a la santedat, la qual cosa va caracteritzar al Pare Coll. També ens encoratja a respondre als desafiaments actuals com ell ho va fer en el seu moment històric.

Seguidament el P. Tomás Vito Gómez O.P. va començar dient que quan li va demanar la Gna. Ana M. per parlar en aquest dia, ho havia fet amb unes tisores perquè no es passés de mitja hora. Suprimiria el preàmbul, va dir, però no podia deixar de saludar als Srs. de Puigseslloses presents a la sala.

A continuació presentem un resum de la seva conferència.

En nuestro contexto cultural y religioso tendemos a celebrar año tras año aniversarios, ya sean de nacimiento, bautismo u otras fechas especiales. En mayo de 1912 se cumplía el centenario del nacimiento del Padre Coll y también se celebró y recordó intensamente entre la Congregación, amigos, parientes y devotos. Se aprovechó la efeméride para manifestar gratitud hacia su figura.

La revista dominicana "El Santísimo rosario" editó un número especial donde quedó plasmado tal acontecimiento. También quedó reflejado en la reedición de "La Hermosa Rosa" que aparecía acompañada de una biografía escrita por el canónigo Jaume Collell, testigo de vista de diferentes momentos de la vida del Padre Coll. Iniciaba una colección de actos y recuerdos hacia el Fundador de las Dominicas de la Anunciata. De los mismos destacamos los siguientes: el día 18 de mayo de 1912 la tumba del Padre Coll aparecía adornada con un paño negro donde se había estampado el escudo de la Orden. La oración fúnebre la hizo el Dr. Ramon Puig y Coll, sobrino nieto del Padre Coll más tarde martirizado. Al día siguiente solemne "Te Deum", con asistencia del Obispo de Vic, Torras y Bages.

En 1912 en escritos y alocuciones se destacaron las virtudes, la fama y la clarividencia de Francisco Coll en la proyección cultural y social. Dijo el Obispo Torras y Bages que era como "una encarnación viva del espíritu de Santo Domingo en su tiempo". Y un mes antes del aniversario, el Maestro de la Orden, hoy Beato Jacinto María Cormier, cursó una carta para transmitir a la Congregación algo que le impulsaba a escribir el propio Padre Coll: "que las

Hermanas tuvieran bien presente que en medio de todas las obras que reclamaban su dedicación debía estar el empeño por alcanzar la perfección religiosa".

En aquel entonces no se podían ni imaginar la dimensión universal que iba a alcanzar el Padre Francisco Coll en la actualidad. Doscientos años después, en mayo de 2012, se celebra el segundo siglo del nacimiento del ya san Francisco Coll. Una celebración que nos pide y facilita el dar cauce y expresar nuestros sentimientos de gratitud hacia su persona. Tal y como lo hacia el propio Padre Coll en 1863, expresar nuestra acción de gracias incluye el reconocer que "ha sido el Señor quien ha hecho todo esto". No hay que olvidar también que esta obra del Espíritu se ha construido con la mediación humana, con la colaboración de todas las Hermanas que integran la familia de la Anunciata, desde las que ya la formaban en aquel 1912 hasta las que la forman en nuestros días, en los días del bicentenario. No hay que olvidar tampoco la gratitud hacia el alumnado y las familias de nuestras escuelas.

La gratitud se alarga para intentar comprender la inabarcable acción de Dios en los cien años del primer centenario de san Francisco Coll. La Congregación ha elaborado cientos y miles de páginas para mostrar el trabajo humano dedicado a la Obra del Padre Coll. En el último centenario la familia Anunciatista se ha agrandado, ya hay representaciones en los cuatro continentes; hay una estrecha colaboración con familias y grupos procedentes de diferentes países y culturas así como una muy amplia integración de los laicos en tareas educativas.

Es nuestro trabajo mostrar los dones recibidos de Dios y hacerlos fructificar repartiéndolos generosamente. Para ello hemos de continuar en el empeño, como se decía de san Francisco Coll hace ya cien años, de encarnar, de reavivar en nuestro tiempo el espíritu de santo Domingo. Refiriéndonos a Domingo y también a Francisco Coll, como servidores generosos de Cristo, es nuestro gran reto conocer bien a ambas figuras: Palabra encarnada y Palabra proclamada. Así lo encargó el Concilio Vaticano II, pidiendo un retorno constante a las fuentes de la revelación, a la Biblia, a la teología, a la primera inspiración que Domingo y Francisco recibieron del Espíritu Santo, como decía santa Catalina de Siena.

La gratitud por el pasado nos pide vivir con pasión el presente y abrirse con confianza al futuro. Una pauta que ya siguieron santo Domingo y san Francisco Coll pero también largas generaciones de hermanas y hermanos nuestros, en un servicio a la Iglesia y a la humanidad.

Mirando al futuro, santo Domingo y san Francisco Coll nos invitan a seguir colocando a Cristo en el centro del horizonte. Ellos contemplaron a Cristo,

amparados por la Escritura y lo anunciaron incansablemente, convencidos que solo la persona de Cristo puede salvar. Contagiaron santidad y como santos los recordamos, veneramos, admiramos e invocamos.

Francisco Coll y santo Domingo querían que nuestras comunidades fueran auténticas "escuelas de oración bien alimentadas por la Palabra y la Eucaristía". Es en estas "escuelas" en donde encontramos auténticas vocaciones. Hace cien años ya se pedía a voces vocaciones para poder aumentar aquellas poco más de mil Hermanas. Hoy aún pedimos estas vocaciones y el secreto para conseguirlas está en la escuela orante de Cristo y María, la cual ha hecho nacer la Orden y la Congregación.

Si infatigables fueron Domingo y Francisco Coll en el "anuncio de la Palabra", incansables hemos de ser nosotros también. Así lo destacaba Benedicto XVI en la canonización del Padre Coll.

Aprovechando el Bicentenario y casi el Octavo centenario del nacimiento de la Orden, pedimos el nacimiento de algo nuevo: nuevas sintonías con Domingo y Francisco Coll, nuevas ilusiones, nuevas esperanzas, nuevas docilidades, nuevos planteamientos, nuevo amor y nueva confianza, nueva comunidad de vida, nueva plegaria y adoración, nueva predicación y nuevos signos del buen trabajo que el Padre Dios realiza entre nosotros y por nosotros.

El carisma dominicano tiene en sus entrañas la novedad. Con esta búsqueda siempre nueva renovaremos nuestra vocación de predicadores en la Iglesia. Conseguiremos, tal y como leemos en el lema del Bicentenario, que la luz de nuestros Padres no se apague, aun más, que se reavive e intensifique."

Després d'uns minuts de descans se'n va passar un preciós audiovisual amb el títol: "**Que no se apague su luz**", elaborat per la Gna. Loli Abad, experta en noves tecnologies.

Vam poder gaudir contemplant, d'una manera molt ràpida i intel·ligible, la vida del Pare Coll.

A continuació passàrem a les galeries del pati per degustar un excel·lent “**sopar de fraternitat**”, preparat amb la col·laboració de les Províncies i del Consell general. N’hi havia per a tots els gustos i en abundància. No podia faltar el tradicional pa amb tomàquet de Catalunya, truites de patata, empanades, pernil, embotits, casadiellas..., begudes variades, i al final, com és de suposar, el pastís d'aniversari i el cava. Va ser també un temps per compartir i d'anar saludant a totes les germanes.

Finalitzat el sopar, iniciarem el nostre **"Camí de llum"**

En diferents punts del pati i jardins de Vic hi havia una torxa i uns símbols amb els quals s'anava fent memòria de la vida del Pare Coll. Una germana, que portava una torxa encesa, anava prenent les col·locades a cadascun dels llocs indicats i diferents germanes llegien el significat i l'aplicació pràctica per a nosaltres adaptada als nostres dies. Síntesi del recorregut amb alguns dels suggeriments:

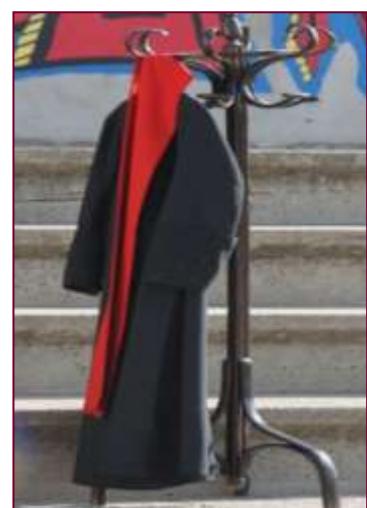

1. Pares, família.

Símbol: toqueta, bastó, agulles de punt...

...Fill, tant de bo rebentis d'amor de Déu!

I nosaltres, "rebentem" d'amor a Déu i ho provoquem en els qui es relacionen amb nosaltres?

2. El rector del poble (Antón Roquer) - vocacional- .

Símbol: estola, sotana.

...Fem memòria de les persones que ens han ajudat en la nostra vocació i donem gràcies a Déu per elles

3. Seminarista a Vic / Acollit a Puigseslloses.

Símbol: catecisme, fardell.

...Són les nostres comunitats "cases de predicació"?

4. Trobada amb el desconegut / Crida a la Vida Religiosa.

Símbol: mirall, sota un arbre.

Som valents en la proposta vocacional?

5. Noviciat.

Símbol: hàbit dominicà.

Quins elements conformen el nostre ecosistema espiritual com a Dominiques de l'Anunciata? En tenim cura?

6. Frare exclaustrat / Fidelitat a la vocació dominicana.

Símbol: comunitat, taula amb una fogassa de pa

Demanem a Maria que ens ajudi a viure en fidelitat a la vocació dominicana.

7. Missioner popular / Predicador.

Símbol: megàfon.

Sembrem pau i perdó, som capaços de recomençar i il·lusionar-nos de nou per viure i transmetre l'amor de Déu?

8. Fundació de la Congregació.

Símbol: hàbit, constitucions.

Donem gràcies a Déu per aquest apòstol, missioner, fundador.

Donem gràcies al P. Coll per la docilitat a l'Esperit de Déu que fa possible que molts puguin escoltar la Bona Notícia.

9. Amor a Jesús i a Maria.

Símbol: Rosari.

Confiem a Maria els nostres desitjos de fidelitat.

A l'Església, altar del Pare Coll:

10. Que no s'apagui la seva llum.

Símbol: llum, països.

A l'altar del Pare Coll hi eren representats els vint països per on s'estén la Congregació. ***Que no s'apagui la seva llum!***

La Priora general va encendre el cirí gran que podia representar la llum del Pare Coll o la Congregació. Aquesta llum la va anar transmetent a germanes relacionades d'alguna manera amb els 20 països on la Congregació hi és present, perquè anessin encenent els 20 ciris que, recolzats a l'altar amb el nom respectiu, sostenen cadascun d'ells una cinta que penjava de la imatge del Pare Coll.

Amb el cant de “Sant i Fundador...” s'acabà la festa del divendres 18 de maig, amb el cor ple d'emocions i dagraïment.

DISSABTE 19 DE MAIG DE 2012

TROBADA A GOMBRÈN

La nova concentració de germanes i altres assistents tingué lloc al pati de la casa del Pare Coll on se'ns va rebre amb el tradicional desdejuni de coca i xocolata calenta i diferents begudes. Hi hagué noves trobades ja que algunes germanes, sobretot de Catalunya, el dia abans no havien pogut assistir a la festa de Vic. Es va tenir l'oportunitat de visitar la capella, la part de la comunitat molt canviada últimament i gaudir del lloc entranyable del nostre Fundador sant Francesc Coll.

Després d'una bona estona de compartir i celebrar, amb el cant de Sant i Fundador i una monició inicial, va començar la processó cap a l'església passant per la part baixa del poble, que té un recorregut més llarg que pel carrer del Pare Coll. Es van cantar les lletanies en honor a Sant Francesc Coll. Amb megàfons, i en mig de cants, ens anaven indicant el que calia fer.

**LA PRIORA
GENERAL
PORTANT LES
RELÍQUIES DEL
P. COLL**

**A PUNT
PER A
INICIAR
LA
PROCESSÓ**

PP. DOMINICS I SACERDOTS EN PROCESSÓ PELS CARRERS DE GOMBRÈN

VA FINALITZAR LA PROCESSÓ

En arribar a l'església, la comitiva clerical es va detenir a la pila baptismal, ja que era el dia coincident amb el Bicentenari del baptisme del nostre Pare Francesc Coll. A continuació, benedicció de l'aigua, aspersió i començament de l'Eucaristia.

Van assistir, a més del Bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, amb el seu secretari, el Rector de la parròquia i altres sacerdots diocesans. També l'Orde estava representada per sis dominics: El P. Vito, el Prior provincial de la Província d'Aragó, tres de les comunitats de Barcelona i un de la comunitat de Girona. Com sempre, en les nostres celebracions, va ser un acte de gran solemnitat.

**El Sr. Bisbe de Vic
presidint
la celebració de
l'Eucaristia,
acompanyat
del P. Vito i
del Sr. Rector de la
parròquia
de Gombrèn**

Resum de l'homilia del Sr. Bisbe, que va ser alternada en català i en castellà.

"Que no s'apagui la seva llum", aquest és el lema del Bicentenari del naixement i Baptisme de sant Francesc Coll, que estem vivint en aquest any de gràcia de Déu. Aquest és l'acte principal, l'Eucaristia d'acció de gràcies a Gombrèn, poble natal de sant Francesc Coll, lloc on va néixer i en el temple on va ser batejat i en el qual tantes vegades va celebrar els misteris de la fe amb els seus familiars.

El Senyor ens ha concedit la gràcia de celebrar en la seva glòria la solemnitat de sant Francesc Coll i Guitart en aquest lloc, en acció de gràcies per la llum que d'ell hem rebut i amb el desig que no s'apagui mai en els nostres cors.

Heu vingut, germanes Dominiques, de molts llocs per celebrar els dos-cents anys del naixement i baptisme del vostre Pare fundador. Us saludo en comunió fraternal, com a bisbe de Vic, diòcesi on va néixer i va morir sant Francesc Coll. Salutació a la Priora general i al seu Consell, a la Priora provincial de Barcelona, a la priora i germanes de la comunitat de Gombrèn i a totes les germanes. Acollim avui en la nostra oració a les vostres comunitats, els vostres col·legis, les vostres obres d'apostolat i servei, que totes porteu en el cor.

El fet del naixement i el baptisme d'un sant en aquesta terra ens remet a la grandesa de la fe cristiana. L'Esperit Sant, que omple el cor de qui rep el baptisme i més plenament amb el sagrament de la confirmació, és el que tots hem rebut i rebem contínuament per mitjà de l'Església. Sant Francesc Coll va rebre en el baptisme el do gratuït i sempre immerescut de la filiació divina, i va ser fidel a l'escolta i obediència de l'Esperit Sant en el seu cor, fins i tot quan les proves i les dificultats es van creuar en el camí de la seva vida; però sempre amb la fidelitat de la confiança en Déu, que no permet que mai siguem provats per sobre de les nostres forces.

Sant Francesc Coll va perdre el pare des de petit i a la mare en la primera joventut, però va ser lleial a la seva vocació i es va fer sacerdot i dominic. Va experimentar la duresa i la sense raó de la exclaustració, en temps violents de lluites fratricides, però va excloure l'odi del seu cor i es va donar als altres, evangelitzant pobre i a peu pels camins de Catalunya. Semblava que el maligne volgués posar-li dificultats perquè el seu cor no anés en exclusiva al Senyor, però Sant Francesc Coll convertia aquestes dificultats en ocasió de creixement, en santedat, en llum i foc d'amor que es contagiava. En el seu cor ple de l'Esperit Sant va anar madurant l'obra de Déu. Va fundar la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata, malgrat totes les dificultats. En la prova i el dolor ho va deixar tot en mans de Déu. Als seixanta-tres anys va saber morir com sempre havia ensenyat, dient: "Jesús meu, us estimo", per anar al "cel" esperat i desitjat per ell, per trobar-se amb l'amor de la seva vida, pel qual havia lluitat sempre amb el desig de portar-lo al cor de tots els homes.

Benvolguts germans, la santedat no és qüestió llunyana. Els temps i els llocs de sant Francesc Coll ens criden a viure en la santedat pròpia dels fills de Déu. La santedat és el do que l'Esperit Sant ha obrat en els nostres cors. Acollim aquest do. "Que no s'apagui la llum", diu el lema d'aquest bicentenari. Sant Francesc Coll ha estat, és i serà sempre llum per a tota l'Església, perquè veu cara a cara a Déu que és llum i en qui no hi ha tenebra alguna (cf. 1Jn 1,5), per les seves obres i les seves paraules, per qui s'apropi a ell en la comunió dels sants, perquè la llum encén una altra llum, i un foc un altre foc. Deixem-nos il·luminar pel mateix Esperit Sant que va encendre i va il·luminar el seu cor. Ens toca a nosaltres ser els sants i santes que aquests temps necessiten. Hem de ser homes i dones d'oració, de trobada personal diària amb Déu, manifestat en plenitud en el seu Fill Jesucrist. "Sense oració no hi ha llum". L'amor és do rebut de Déu. L'amor és veritat, i com deia sant Francesc Coll "la véritable humilitat no està en paraules sinó en l'intim del cor, en un sentir baix de si mateix, a tenir-se en poc i desitjar ser tingut dels altres en baixa reputació, i això que neixi d'un profund coneixement de si mateix".

La vida i les obres de sant Francesc Coll tenen de nou plena actualitat per a nosaltres. En aquest moment en què se'n demana una nova evangelització per trobar l'arrel d'una cultura que ha oblidat les seves fonts, el testimoniatge de sant Francesc Coll pren un nou caire. No podem fer oïdes sordes a aquesta trucada, ni per a nosaltres ni per els qui esperen el nostre testimoniatge evangelitzador, amb paraules explícites i vida santa, doncs només començant per nosaltres mateixos serem capaços d'aconseguir-ho: per ensenyar humilitat cal ser humil; per ensenyar caritat, ha de practicar-la qui l'ha d'ensenyar.

Sant Francesc Coll i Guitart, fill de Gombrèn, seminarista de Vic, novici i profés dominic, vicari d'Artés i de Moià, missioner per tot Catalunya, fundador de les Dominiques de l'Anunciata, apòstol del Rosari, sigueu intercessor davant Déu perquè la llum que de vós hem rebut no s'apagui mai en el nostre cor i la puguem encendre en el cor dels nostres germans.

Santa Maríia, Verge de l'Anunciata, Mare de Déu de Montgrony i del Roser, pregueu per nosaltres, pobres pecadors, perquè amb la força de l'Esperit Sant i a imitació de sant Francesc Coll, donem cada dia el nostre sí generós i confiat a la voluntat de Déu, perquè Crist neixi en el nostre cor i en el cor dels nostres germans. Amén.”

A les ofrenes:

Dues Germanes presenten: **Llum encesa i sal en un bol transparent.** Llum i sal, símbols de la gràcia del baptisme, que Francesc Coll va acollir i va desenvolupar fins a arribar a la plenitud d'home evangèlic. Ser llum i sal de la terra és també el repte que avui segueix interpellant les nostres vides.

Dos membres de l'equip de titularitat de la FEDAC: **Terra amb brots verds i flors en un bol transparent.** Terra del sòl de Gombrèn, terra que ha engendrat sants i reclama santedat i fruits de debò, justícia, caritat. Terra que ha donat flors i fruits a través de la vida de les nostres germanes.

Una Germana i la Priora general: **Pa i vi per a l'Eucaristia.** En presentar el pa i el vi per a l'Eucaristia manifestem la nostra fe i gratitud a Crist Jesús i el goig de trobar-nos tantes germanes i germans, de prop i de lluny, units en un mateix sentir.

En finalitzar l'Eucaristia amb el cant de l'Himne al Pare Coll, la Priora general, molt decidida i somrient, va donar a besar la relíquia del Pare Coll a tots els assistents, començant pel Bisbe i els concelebrants, seguint per l'alcalde, la corporació municipal, les germanes i altres assistents que van compartir amb nosaltres la solemne celebració litúrgica.

A continuació ens varem traslladar a la porta de la casa, la de sempre, on estava col·locada la placa que s'anava a beneir i que, segons la Priora general, és portadora i reflex de l'amor i l'afecte de tota la Congregació. Allí estàvem totes les germanes presents, va dir, les vives i les difuntes.

Va agrair al Sr. Bisbe la seva participació a la festa i va elogiar la seva labor pastoral. També es va dirigir a l'alcalde i als membres de la corporació municipal, als qui va manifestar que podien estar contents ja que, gràcies al Pare Coll, el poble de Gombrèn era conegit per tot el món. Després de descobrir la placa es van punxar gran quantitat de globus, ja preparats per a l'acte, simulant una traca que va completar la festa.

Com ja era hora de dinar ens dirigírem a la pista coberta del poble de Gombrèn on estava tot preparat per al dinar fratern. Una gran paella d'arròs, per uns dos-cents vint-i-cinc participants, s'estava acabant de cuinar.

Mentre la Priora general anava saludant als presents, es van apropar els Srs. de Puigseslloses amb l'obsequi d'un bell quadre que conté la fotografia de l'altar de la capella de casa seva, on el Pare Coll havia celebrat moltes vegades la missa. Va ser un moment emocionant. Un agraïment general va acabar en forts aplaudiments.

El P. Vito va aprofitar per a comentar-nos detalls de la vida del Pare Coll relacionats amb les imatges reproduïdes

Al final de l'àpat, com es digué que és costum en els batejos, es van repartir confits. Unes boniques borses fetes per germanes amb tot l'afecte. Així ho va dir la Priora general. Va agrair, de manera especial, a tot l'equip de preparació de la festa, la comissió que s'havia preocupat de tots els detalls, així com a les germanes de l'altra banda dels mars que també hi van treballar.

Agraïm el Senyor l'haver pogut viure aquests esdeveniments.

Gna. Teresa Soldevila

**SAGRAT COR
FEDAC-Santa Coloma**

200 ANYS, PARE COLL! NO HA ESTAT NOMÉS UN RECORD, HA ESTAT UN MEMORIAL.....

El passat dia 17 de maig, a l'escola FEDAC Sagrat Cor de Santa Coloma de Gramenet, vam celebrar els 200 anys del naixement del Pare Coll. I dic celebrar, perquè l'escola es va vestir de festa per a l'ocasió, engalanant-se per fora, però i sobretot, per dins del cor, amb una actitud de respecte, de vida, de renovació i d'alegria que va deixar sentir el seu ressò ja a primera hora del dia.

I com tota festa d'aniversari, no hi van mancar els elements més importants: el pastís i els regals. Sí, vam fer-li un pastís simbòlic d'aniversari al nostre Pare Coll, que va ser portat per una representant dels alumnes de l'escola. Un pastís amb espelmes i entonant el cant del "Moltes Felicitats". I moltes felicitats perquè, un somni, una lluita, un desig, un compromís, es va fer realitat i per sort, nosaltres en som testimonis directes.

L'acte va començar a les 9:30 del matí amb una pregària molt viscuda per tots. L'ambient de respecte i de silenci dels alumnes, va acompañar la profunditat del seu contingut. Després es va portar un pastís, fet d'allò que tant agrada als nens i joves: les "xuxes", i per acabar, tots junts vam entonar la "Cançó del Pare Coll". Un gràcies Pare Coll, unint veus i forces, petits i grans, mestres, professors/es, germanes... Tota una festa de i per a tots!

L'endemà, durant tot el dia, la festa va continuar. Al matí, jocs de pistes, fira solidària, coques per a tots.. I a la tarda, animació per als mes petits, amb pallassos, recreant un circ, representat per un grup d'animació format per alumnes de 4t d'ESO. Per acabar, portes obertes on tota la família va poder gaudir d'aquesta jornada per a nosaltres ja tan especial. Uns dies per recordar, que ens encoratgen i esperonen a continuar endavant.

Hem estat i som testimonis però no només d'un record o d'una petita commemoració, sinó que som testimonis de vida, de continuïtat, de permanència, de dinamisme i de creativitat en el dia a dia. Per això, aquell matí del dia 17 de maig, el Pare Coll es va fer presència viva entre nosaltres, presència que intercedeix dia rere dia en els nostres quefers, en cada àmbit, en cada col·laboració i en cada moment dins de la Comunitat Educativa a la que pertanyem.

Vam celebrar un Memorial, donant-li el sentit que els cristians atorguem a aquesta paraula. Fer presència no només simbòlica, sinó real, d'aquella persona, avençada en els seus temps, profètica i evangelitzadora del moment, que no sense entrebancs, va aconseguir encarnar tota aquella força d'estimar que naixia del seu cor i dedicar-la als més necessitats.

Els regals van ser els alumnes de l'escola, els homes i dones del futur, que un dia o un altre, potser, se sentiran cridats a escoltar des del seu interior, el missatge que tantes persones, de tots els temps, han volgut transmetre, per ser seguidors actius de l'obra de sant Francesc Coll.

Gràcies Pare Coll, perquè encara avui, el teu testimoni ens anima...!

Gràcies a les Germanes Dominiques de l'Anunciata, per seguir regalant vida ...!

Gràcies a tota l'escola Sagrat Cor de Santa Coloma per ser testimonis...!

Gloria Izquierdo.

Santa Coloma de Gramenet.

TROBADA D'EXALUMNES DE LES DOMINIQUES DE GIRONA - PONT MAJOR

En programar les activitats del curs 2011-12 vàrem pensar que, ja que el 2012 és un any especial per tots nosaltres, amb la celebració del Bicentenari del naixement del Pare Coll, havíem de fer quelcom diferent. I així va començar el que finalment ha estat una reeixida trobada d'exalumnes.

Inicialment vàrem formar una petita comissió amb algunes exalumnes, mares d'actuals alumnes de l'escola, i es va decidir de fer una primera trobada el 2 de juny, amb les persones nascudes abans del 1986.

Es va repartir una carta a tots els/les exalumnes que són pares i mares de l'escola, convidant-los a la trobada i també a fer-ne difusió. Es va crear un grup al Facebook i a poc a poc anàvem rebent trucades i e-mails confirmant l'assistència a la trobada.

Vàrem acollir unes 115 persones d'edats ben diverses, des de 26 a 82 anys, tothom amb molta il·lusió. Va ser molt emocionant! Hi havia companys/es que feia un munt d'anys que no s'havien vist i es van poder retrobar a l'escola.

Després de la rebuda al pati, anàrem a la capella on titular i directora vàrem agrair l'assistència i els explicàrem el programa d'actes. Tot seguit passàrem un power point amb una combinació de frases del Pare Coll i fotos de diferents moments viscuts a l'escola, on els/les protagonistes eren els/les assistents a l'acte. Rialles, emoció, records, nostàlgia... Quants sentiments junts!!

Seguírem amb una visita guiada a l'escola que els va agradar molt. Cada racó era un record! Es feien fotos en els mateixos llocs on se les havien fet molts anys enrere, tot comentant els canvis que observaven. Es va acabar la visita al "passadís groc", on varen gaudir d'una exposició de fotos i varen omplir una fitxa amb les dades personals, i un petit qüestionari amb suggeriments per a properes trobades, oferint també la possibilitat de pertànyer a l'Associació d'exalumnes que volem constituir i de la junta directiva.

Per acabar, un berenar al pati amb coca, llonganissa, xocolata,... i sobretot moltes ganes de xerrar, compartir i recordar vells temps. Es van sentir moltes anècdotes divertides, que ens van fer passar una bona vetllada.

En marxar, tots els assistents es van endur un tríptic com a record de la jornada, on s'explica la història de l'escola des de l'inici fins a l'actualitat i una breu ressenya de la vida del Pare Coll.

Va estar una tarda entranyable que tothom recordarà per sempre.

Montse Cortés i Gna. Teresa Soldevila

CRÓNICA DESDE FILIPINAS

-Bicentenario P.Coll-

Hna. Isabel Martínez. Filipinas, 2012

Con gran entusiasmo, unidas en fiesta a la Congregación, las Hermanas con misión en Filipinas, celebramos y manifestamos nuestro gran cariño y gratitud a nuestro Padre Francisco Coll en su bicentenario.

Esta celebración nos hace volar con el pensamiento y el Corazón, a un precioso pueblo, "Gombrèn", a una fecha "18 de mayo de 1812" y "a una familia profundamente Cristiana", Pedro Coll y Magdalena Guitart, en cuyo seno brotó una estrella llamada Francisco. Seguro que Magdalena, como Juana de Aza, ya vislumbró que la luz que iba a nacer de su seno sería como fuego que ardiera en el Corazón de muchas personas, niños y jóvenes, y que no se apagaría nunca porque sus hijas recogerían su antorcha siendo "verdaderos profetas" en este siglo XXI.

Se llevó a cabo en las tres comunidades, la celebración del triduo en honor de nuestro Padre Francisco Coll. Fueron momentos de reflexión e interiorización en su vida y misión. Cada acto celebrativo fue enriquecido con la creatividad y participación de las Hermanas.

Con el mismo motivo, la comunidad de San Carlos, celebró una novena del 10 al 17 de mayo, en la que participó el pueblo que manifiesta una gran devoción a nuestro Padre san Francisco Coll.

Profundamente sentida y muy bien preparada, el día 18, las tres comunidades celebramos la Santa Misa en acción de gracias por estos 200 años de luz. Fue presidida por el P. Ric Macaraeg.

Musicalmente actuó el coro de la Universidad Virgen Milagrosa, que puso una nota de encanto y dio al acto mayor solemnidad.

Hay que resaltar, la proclamación del Salmo, cantado por nuestra aspirante Fátima y la joven "ciega", Minnie Juan. Un momento emotivo, espléndido por sus voces melodiosas, lleno de colorido. Emocionalmente te trasladaba a la época del P. Coll cuando él quedó ciego y seguía predicando.

Al final de la celebración de la Santa Misa, se descubrió una bella y hermosa talla de nuestro Padre san Francisco Coll. Su destino es la comunidad de Cubao, y será bendecida en el mes de Octubre.

La fiesta continuó el día 19, fiesta de nuestro Padre san Francisco Coll.

Por la tarde tuvimos la celebración de la Santa Misa, presidida por el P. Eugene Cabillon, op.

A continuación de la Misa, la procesión, llevando en andas al P. Coll y acompañado durante toda la ruta, por la Hermanas y el pueblo con gran devoción. Se recorrieron los barrios de Talang, Maliwara, Payar y Tayambani

MANTENGAMOS ENCENDIDA SU LUZ

EXTRAORDINARIA MISION MÉDICA A FAVOR DE LOS MÁS POBRES

Muy importante fue la gran obra social que durante toda la mañana del mismo día 19 se realizó en la comunidad de San Carlos, todo en favor de los más necesitados, de los que carecen de medios económicos. Recordamos en esta acción tan generosa a nuestro P. Francisco Coll, que deseaba iluminar las tinieblas de las personas, espiritual y humanamente.

Se atendió a numerosas personas en las sesiones de:

- Medicina general
- Cardiología
- Pediatría
- Dentista
- Donación de sangre

Las intervenciones corrieron a cargo de médicos voluntarios con sus ayudantes. Las Hermanas colaboraron como asistentes.

Hemos de hacer especial mención del DISPENSARIO DE MEDICAMENTOS. Las medicinas recetadas por los doctores/as, fueron expedidas por la hermana Sagrario y la hermana estudiante Tresia.

Los medicamentos que se distribuyeron dentro del proyecto de salud, fueron aportados por el párroco, P. Jymmy Quinto, y por nuestras Hermanas. La tarea se continuó al día siguiente, ya que faltaron y se tuvieron que comprar más.

EL DÍA 23 COMENZAMOS LOS EJERCICIOS ESPIRITUALES

Dirigidos por el P. Anthony (salesiano), fueron días intensos de reflexión. Los temas propuestos por el padre, nos ayudaron a profundizar y convertirlos en oración. La proyección de los mismos, contribuyó a hacer una síntesis a las que todavía tenemos el Inglés “pinchado con alfileres”. Agradecemos a H. Sagrario el interés hacia nosotras, por el comentario que nos hacía al terminar cada charla.

El padre expuso los siguientes temas, siempre partiendo del Evangelio y en relación con nuestras Constituciones.

- La vocación como regalo de Dios
- La vida de oración
- Desafíos en la vida comunitaria
- Consejos evangélicos
- Consagración para la misión
- María modelo de vida religiosa

ATENCIÓN

Y ESCUCHA

REFLEXIÓN

**P
L
E
G
A
R
I
A**

EL DÍA 30, SALIDA CULTURAL-RECREATIVA

Como se contempla en la programación conjunta de las tres comunidades. Una excursión a las Cien Islas. Un paraje de ensueño, muy bello. Pasamos un día de convivencia maravilloso. Disfrutamos del mar, del cielo, de las montañas. Todo invitaba a cantar ¡“Mar, oh mar, inmenso y bello mar, mar obra de Dios...”!

En esta salida ya estaba con nosotras la Madre Provincial, H. María Isabel, H. Virtudes y el P. Pedro, ellos pudieron admirar la inmensa obra de Dios para el bien y disfrute de los humanos, para alabarle y darle gracias por tanta maravilla, por el goce del sol, del agua, de la espléndida naturaleza.

DÍA 31, ENTRADA AL NOVICIADO DE THACH Y FRELA

Hna. Mariela de Villa - San Carlos City (Filipinas)

Después de vísperas, en una ceremonia sencilla pero profunda y con mucho significado, celebrábamos el rito de entrada al Noviciado de las postulantes Thach y Frela.

Como litúrgicamente era fiesta de la Visitación, enfocamos la entrada como el encuentro gozoso de María y su prima Isabel; Dios las llamó a ellas dos a una maravillosa misión, Juan como mensajero de la Palabra y Jesús, la Palabra que hecha carne habitó entre nosotros. Pedimos que Thach y Frela sean instrumentos de la Palabra y que en el nuevo período que empiezan, el noviciado, también experimenten un encuentro gozoso con Jesús. Como María que puedan escuchar, interiorizar, concebir y proclamar la Palabra. Como Isabel, aprendan a estar dispuestas a servir a los demás, dar sus vidas totalmente a Jesús, viviendo en comunidad y siempre creciendo enamoradas de Jesús, que es nuestro único amor.

El amor de Jesús es lo que nos une, por esto celebramos la fiesta de la Visitación, porque Él siempre nos visita. En este mismo día agradecemos profundamente la presencia fraterna de la H. Mª Isabel Andrés, nuestra hermana Provincial con su hermano, el padre Pedro, y nuestra querida hermana Virtudes. Su presencia entre nosotras es siempre una gracia. Fue la Hna. Mª Isabel quién aceptó y acogió a las dos nuevas candidatas: Thach y Frela, en presencia de la Hna. Sagrario, representante de la Priora provincial en Filipinas.

Empezamos la ceremonia de entrada con una canción vocacional, seguida de la lectura de un fragmento del evangelio según san Juan (15, 5-16), donde se nos dice “no me escogisteis vosotros a mí, soy yo el que os escogí”. Después de la presentación de Thach y Frela por las Hnas. Marta Alicia y Ela, siguió la petición de entrada al noviciado por parte de las dos postulantes que expresaron personalmente su deseo y el por

qué piden entrar al noviciado; siguió la aceptación por parte de la Hna. Mª Isabel Andrés que les dirigió un mensaje en el que resaltó los cuatro siguientes temas:

1. Estar enamoradas de Jesús ; Él siempre las acompañará y estará con ellas
2. Confiar en Dios y serle fieles, solo para el Señor.
3. Amar a las hermanas, vivir en comunidad y ayudar a construirla.
4. Amor a los demás tal como se aman a sí mismas, ayuda mutua.

Después del mensaje, las Hnas. Mª Isabel y Virtudes les impusieron el distintivo dominicano. Thach y Frela permanecieron en el altar para rezar a la Virgen y hacerle la ofrenda de la luz y flores.

Terminamos la celebración con palabras de agradecimiento; concluimos con una oración y la bendición que el Padre Pedro impartió a ellas y a todas nosotras. Cantamos el himno al P. Coll y besamos su reliquia.

A continuación reproducimos los textos con que Thach y Frela expresaron su agradecimiento.

TEXTO DE THACH:

Después de un año recuperándome de los problemas de salud, he recibido mil gracias de Dios y su ayuda; pero a la vez, tentaciones. El tiempo vuela y a pesar de todo me he ido dando cuenta y reconociendo que pertenezco a Dios. El amor de Dios, su misericordia es más fuerte que mis debilidades. Su amor arde en mi corazón y está continuamente llamándome a seguirle en la vida consagrada. He experimentado que Jesús y su madre María nunca me dejaron sola. Siempre estuvieron conmigo, me orientaron y cuidaron. A través de las Hnas. de la Congregación, he experimentado que todas estuvieron conmigo a través de sus oraciones y seguimiento. Todas esas razones me llevaron a ser valiente, humilde y sincera. Doy gracias a Dios por la generosidad de la Congregación que me permite continuar la formación como hermana Dominica de la Anunciata. Por esto, quiero daros las gracias, a Dios primero por su amor grande y su compasión; por su generosidad al haber encontrado a las hermanas de la Congregación. Estoy muy agradecida a la comunidad donde estuve antes, la comunidad de Calamba, por su cariño, comprensión, amor fraternal y por todo lo que me demostraron. Gracias a las hermanas que oraron por mí, a la hermana que me acompañó, ayudándome en todo. Gracias especiales a ti Hna. Mª Isabel, Hna. Virtudes y Padre Pedro y a cada una de las hermanas presentes. Sois un modelo para mí, para poder vivir más humana, cristiana y ser fiel cada día a Dios.

Muchísimas gracias.

TEXTO DE FRELA

Este día para mí es un acontecimiento inolvidable. Estoy aquí en la capilla pidiendo a Dios, a través de la H. Priora provincial que me admitan al noviciado, porque quiero seguir a Jesús. El deseo de mi corazón es seguir creciendo en mi vocación especialmente como Dominica de la Anunciata. Las experiencias que he tenido durante mi postulantado, a través de mi vida de oración, de la Palabra, de la vida comunitaria y misión, sobre todo la experiencia de amor de Dios y servicio a los demás, son los que me han motivado a continuar la formación. Por eso pido que las hermanas me ayuden a continuarla y así poder realizar mi sueño de dar mi vida a Jesús.

Quiero agradecer primero a Jesús su amor infinito. Gracias a la comunidad de Cubao y a la Congregación por su generosidad, amor, cariño, por compartir conmigo vida y fe, por muchas posibilidades de crecimiento que me han dado. Agradezco a todas porque me han acompañado

en mi crecimiento en la fe y en la adquisición de la suficiente madurez para dar este paso. En especial gracias a mi formadora, la H. Ella por su cariño, paciencia y comprensión al acompañarme en el postulantado. Una vez más mil gracias a todas. Gracias H. Mª Isabel, H. Virtudes y Padre Pedro por vuestra presencia y amor. A la provincia de San Raimundo de Peñafort que siempre nos une y camina con nosotras. Gracias. Muchas gracias.

NUESTROS MEJORES DESEOS PARA TACH Y FRELA

El día terminó con la cena y una buena convivencia final. La H. María Isabel, H. Virtudes y P. Pedro, mostraron su generosidad, entregando a todas - aspirante, postulantes, novicias, estudiante Hnas. de las comunidades- obsequios: libros, llaveros... Incluso la H. Monserrat Casellas tuvo la gran delicadeza de enviarnos un bolígrafo a cada una. Todas estamos muy agradecidas por tantos detalles.

El rezo de completas cerró la jornada.

El día 1 de junio regresamos a nuestras comunidades.

En la comunidad de Cubao, el día 5, renovaron sus votos las Hermanas, María, Tresia, La y Regina. El rito de la renovación tuvo lugar en la Misa celebrada por el P. Laurentino, OP. y el P. Pedro, después de la Homilía y la invocación al Espíritu Santo.

La renovación la hicieron en manos de la H. Provincial María Isabel con la presencia de H. Sagrario.

El guión de la Celebración que entregó H. Joyce, formadora de las Hermanas estudiantes, para la Renovación, hacía alusión al seguimiento de Cristo por la extensión del Reino.

ENTREGA DE HÁBITO Y PRIMERA PROFESIÓN RELIGIOSA COMO DOMINICAS DE LA ANUNCIATA

El día 10 de junio de 2012 han hecho su Primera profesión como Dominicas de la Anunciata tres novicias de nuestra comunidad de Calamba City, Filipinas:

El día anterior, en la oración de completas y con una ceremonia familiar y sencilla, se les hizo entrega del hábito dominicano. En este acto estuvieron acompañadas por las nuevas novicias, Frela y Thach; las hermanas de la comunidad, Rolindes, Marta Alicia y Cristine; la priora y secretaria provincial, hermanas Mª Isabel y Virtudes, así como por el Padre Pedro Andrés que estos días estaba de visita en Filipinas.

La profesión religiosa, enmarcada en la Eucaristía en la que se celebraba la solemnidad de Corpus Cristi, tuvo lugar en la iglesia San Vicente Ferrer de Calamba City. Presidió la Eucaristía Fr. Jonh The Baptist Trán Thanh Thé, O.P, acompañado de un buen número de concelebrantes, especialmente españoles, Filipinos y vietnamitas.

Acompañaron a las nuevas profesas además de sus familiares, todas las hermanas de las tres comunidades de la Anunciata en Filipinas, postulantes y aspirantes y religiosos y religiosas de la zonas.

**10 DE MAYO
DE 2012**

Las tres nuevas dominicas emitieron los votos de su Primera profesión religiosa en manos de la Hna. Mª Isabel Andrés, Priora provincial, en representación de nuestra Priora general, Hna. Mª Natividad Martínez.

Todas las hermanas de la Provincia de San Raimundo de Peñafort y la Congregación, en general, las hemos acompañado con nuestra plegaria y recuerdo en esta celebración y les damos la bienvenida a nuestra gran Familia. Pedimos sobre ellas la protección del Señor, de nuestra Sra. de la Anunciación y de nuestro santo Fundador para cada una de ellas. Que les ayude a ser fieles al compromiso adquirido, vivan con gozo el don de la fraternidad, profundicen en su vida de oración y se entreguen generosamente a la misión, encarnando en sus vidas el carisma que san Francisco Coll legó a sus hijas.

La H. Mª Isabel, Priora provincial, en un momento de la ceremonia religiosa.

A continuación la foto del momento de la emisión de votos de las nuevas profesas y los escritos que nos han hecho llegar.

"No soy yo el que vivo, es Cristo quien vive en mí. Mientras vivo en la carne, vivo de la fe en el Hijo de Dios que me amó y entregó su vida por mí" (Gal. 2:20)

J
OANNE

Hoy, 10 de junio del 2012, celebramos la Solemnidad del Cuerpo y la Sangre de Cristo. Es la celebración del Sacramento de la Eucaristía, donde Cristo se nos entrega bajo las especies de pan y vivo para ser nuestro alimento spiritual, es también sacrificio de acción de Gracias, comunión y memorial de su pasión.

La solemnidad de hoy nos recuerda que Cristo se ofreció una vez pero vuelve a hacerse presente cada vez que celebramos la Eucaristía. Jesús sigue presente en su Iglesia.

Esta festividad es muy significativa y especial para mí, porque a la vez que celebramos la entrega de Cristo a la humanidad, yo también celebro mi entrega a El a través de mi Primera Profesión. Hoy he dado mi "SÍ" ofreciéndome al Señor a través de los Consejos Evangélicos.

Me he sentido muy feliz y privilegiada porque Dios me ha llamado a seguirle en esta forma de vida: Vida Religiosa.

Recuerdo las palabras de mi tía cuando antes de la Profesión me saludó con estas palabras: "Joanne, mi pequeña, te felicito. Estoy muy contenta porque has logrado alcanzar tus sueños y lo que querías en tu vida". Por breves momentos me sentí interpelada, pero feliz, aunque después vinieron a mi mente algunas reflexiones que obligaron a cuestionarme. Verdaderamente ¿yo soñé con ser religiosa algún día? ¿Fui yo quién planeó todos estos acontecimientos en mi vida?. Al final llegué a la conclusión que no había soñado ni formaba parte de mi futuro el ser Religiosa. No fue el resultado del camino que yo intentaba seguir, sino el trabajo de Dios en mi vida que iba labrando lo que Él quería para mí.

Lo único que deseo es servirle y vivir siempre en su presencia. Ha sido Él quien me ha traído aquí, fue su voluntad y los planes que Él tenía sobre mí, el motivo y el porqué soy religiosa Mi colaboración a sus planes es darle continuamente mi "Sí", ayer, hoy y mañana y hacer que mi entrega sea un testimonio constante de amor, haciendo presente cada día lo que he prometido en mi Profesión Religiosa

Doy gracias al Señor por su gran amor y fidelidad hacia mí; por su iniciativa de llamarme a seguirle a través de nuestra Congregación de Dominicas de la Anunciata.

Mi Corazón siente la necesidad de dar las más sentidas GRACIAS a la Congregación donde he encontrado el hogar que Dios, en su infinito amor me tenía reservado. Verdaderamente es para mí la casa de Dios, donde encuentro fe, esperanza y amor. Un hogar generoso en donde puedo desarrollar todas mis posibilidades: de formación para que pueda vivir mi vida en fidelidad, siendo una buena religiosa Dominicana de la Anunciata.

Quiero seguir al Señor a través del Carisma que nos legaron nuestros Padres Sto. Domingo y san Francisco Coll, a la vez que pido la ayuda e intercesión de nuestra madre la Virgen de la Anunciata. Que la Palabra de Dios en nuestra Congregación, continúe viva, dando vida y luz a los demás

¡Muchísimas gracias y que el Señor os bendiga!
Recibid mi amor y plegaria. Sr. (Hna.) Joanne U. Ocal, OP

**"Soy la esclava del Señor que se haga
en mi según su Palabra"**

Lc 1,38)

L Y

El día 10 de junio del 2012, es y será siempre un día muy especial para mí y también para la Iglesia. Fue la mañana de un Domingo que estuve esperando mucho tiempo, especialmente desde que me decidí a seguir a Cristo y dar un Sí a su llamada

Hoy celebramos la Solemnidad del Corpus Cristi, el misterio del amor de Dios a la humanidad, que nos entregó a su querido Hijo para nuestra salvación.

“No existe un amor más grande que el que da la vida por los que ama” y Jesús nos dio ejemplo de este amor sin límites, muriendo y redimiendo nuestra humanidad pecadora, reconciliándonos con el Padre. El Pan y el vino se convierten en el Cuerpo y la Sangre de Cristo, partido y entregado como alimento, en nuestro camino spiritual y mientras vivimos aquí en la tierra.

Con este espíritu de auto ofrecimiento nos presentamos Jo-Phu-Ly (con alegría) (combinación de los tres nombres) porque queremos participar en el Cuerpo Místico de Cristo, a través de la entrega de nuestras vidas. Queremos Jo-Phu-Ly entregar todo nuestro ser al servicio de Dios y a su pueblo a través de nuestra Profesión. Todas nuestras Hermanas Dominicas de la Anunciata en Filipinas, han sido testigos de nuestra entrega al Señor. Profesamos nuestros votos religiosos en las manos de la Hna. Mª Isabel Andrés Fernández, Priora Provincial de la Provincia de San Raimundo de Peñafort, en representación de la Hermana Mª Natividad Martínez, Priora General de nuestra Congregación de Dominicas de la Anunciata.

Fue un honor y una bendición para mí experimentar que en mis pequeñas manos he recibido de Dios un gran don; Él me ha consagrado en la Anunciata. “El Señor ha hecho cosas grandes en mí, santo es su nombre”. Cada día canto el Magnificat, pero hoy de una forma diferente. Me siento como una Princesa ataviada con joyas, diadema y un vestido precioso, engalanada con oro de Ofir. Hoy he llevado por primera vez el hábito de Dominicana de la Anunciata.

Lo principal es que Cristo está conmigo y puedo decir al mundo que le pertenezco y que “quiero vivir en la casa del Señor todos los días de mi vida”.

Estoy muy agradecida a Dios por su gran misericordia y fidelidad, me ha ayudado y consagrado a Él en este estilo de Vida.

Que el Señor me ayude a serle fiel, como Cristo, que permaneció siempre fiel al Padre, cumpliendo su voluntad incluso entregando su vida para salvarnos.

Estoy muy agradecida a nuestra Congregación de Dominicas de la Anunciata por haberme aceptado como miembro de esta gran Familia, donde he experimentado el amor de Dios, hecho visible a través de las Hermanas; también donde puedo amar y compartir mi amor.

Nada podrá separarnos del amor de Dios si permanecemos unidas, como hijos de Dios, mientras vamos superando lo que nuestro mundo de hoy nos va presentando.

Seamos capaces de compartir nuestro amor con los más lo necesitados, esto es misión de todos.

Que María, Virgen de la Anunciación, santo Domingo, san Francisco Coll nuestro Fundador intercedan por todas nosotras; nos ayuden a ser buenos instrumentos al servicio de Dios y de nuestro tiempo.

Muchas gracias por todo. Xin chan thanh cam on.

Con gratitud y amor. Sr. (Hna.) Ly O.P.

"Permaneced en mi amor"
(Jn 15, 9)

P HÚ

Señor, no sé que palabras voy a usar para darte gracias por todo lo que de Ti he recibido durante toda mi vida: amor, bendiciones. Desde la nada me has ido haciendo persona, desde mi naturaleza humana me has bautizado y hecho cristiana y desde mi ser de cristiana, me has consagrado para ser tuya para siempre. Siempre me has protegido y guiado.

Han pasado más de cuatro años desde que comencé a buscarte y que tu amor me hizo encontrarte en la Familia Dominicana, entre las Hermanas Dominicas de la Anunciata, a la que pertenezco y donde siempre me he sentido en casa. Aquí he experimentado el amor de Dios y de las hermanas.

Estoy convencida de que todo lo que ha ido aconteciendo en mi vida, ha sido el Espíritu del Señor el que lo ha ido suscitando, especialmente la Historia de Amor entre Jesús y yo.

Todo lo que tengo, lo que soy y quien soy en estos momentos, no es gracias a mi esfuerzo sino que todo fluye de Tu amor incondicional. Señor, tu amor es grande como el Océano, pero mi Corazón es pequeño. Frente a Ti, no soy nada, pequeña, débil; pero sé que tu amor es tan grande que no te fijas en mis debilidades y faltas. Me aceptas tal y como soy. Sí, y a pesar de quien soy, me amas y me amarás siempre. Me has escogido para que permanezca en tu amor y experimente la dulzura de Aquél a quien he prometido amar y seguir durante toda mi vida.

Siempre me has protegido y como Padre me has amado y cuidado, te considero como un fiel amigo y amante.

Sin Ti no soy nada, pero Contigo lo poseo todo. "Desde su abundancia hemos recibido gracia tras gracia" (Jn 1, 16). Tu amor permanece en mi corazón y es uno de los motivos por los que Te he entregado todo mi ser.

¡Oh, Jesús! "Ha llegado el tiempo" (Mq 26, 45): tiempo de amar, tiempo de felicidad. Es el tiempo que he estado esperando desde hace muchos años.

Mis sentimientos durante la preparación para mi Primera Profesión, fueron similares a los de Jesús, en su misterio Pascual. Como persona normal que soy, en momentos de tomar decisiones serias, mis sentimientos se fueron mezclando: Alegría, preocupación y otras experiencias anidaron dentro de mí. Mis miedos procedían de si en un futuro, podré ser fiel a las promesas que hoy hago al Señor; superar las tentaciones que a veces me empujan a escoger lo fácil en algunos momentos de mi vida. Me reconozco débil y necesito apoyarme más en Él. Sé que siempre es y será fiel con los que ha escogido. Esto me da fuerzas para

seguirle más de cerca. En la Vida Religiosa hacemos la promesa de vivir los Consejos Evangélicos de Pobreza, Castidad y Obediencia como sacrificio diario de nuestras vidas entregadas a Dios: en la Primera Profesión y de forma más radical en la Perpetua.

Estaba tan contenta de que llegase el día de mi profesión y no me lo podía creer. Se aproximaba mi entrega a Aquél a quien amo y adoro. Estoy feliz porque desde ahora soy y me considero suya. Necesito ir negándome a mí misma para que Cristo viva en mí. Espero que mi vida sea como una antorcha, siempre encendida, que esparza el amor de Cristo a todos.

En esta hora sagrada de mi Primera Profesión, siento que pertenezco a Dios, que me posee, estoy segura que lo que tengo nadie me lo puede quitar. Jesús es mi único Tesoro.

Doy gracias a Dios por el gran amor con que me ha llamado para estar con El en este estilo de vida. Gracias Señor por el amor que me has dado a través de mi familia: las Hnas. Dominicanas de la Anunciata. Quiero expresar mi más profunda gratitud: A las Hermanas Mª Natividad Martínez, nuestra Priora General y a su Consejo; A la Hermana Ma Isabel Andrés Fernández, Priora Provincial y su consejo; a todas las Hermanas por haberme aceptado y acogido con los brazos y el corazón abiertos, como a un miembro más de su familia.

Estoy particularmente agradecida a mis Formadoras durante el aspirantado, Postulantado y Noviciado y a todas las Hermanas presentes en Filipinas. Ellas han ido acompañando y guiando mi caminar en todos los momentos. ¡Gracias por vuestro apoyo, amor y ayuda!

Que el Señor os bendiga y os colme de sus bendiciones, su gracia y amor. Por favor, seguid rogando por mí y acompañadme en mi diario caminar, para que permanezca fiel a las promesas de amor, que hago hoy al Señor.

Que nuestra querida Madre la Virgen de la Anunciación, Nuestro Padre santo Domingo y Nuestro querido Padre y Fundador san Francisco Coll y Guitart nos bendigan a todas..

Sinceramente: Sr. (Hna.) Anna Luong Thi Minh Phu, OP

TEXTO DE LA HOMILIA DE LA CELEBRACIÓN DE LA PROFESIÓN RELIGIOSA DE NUESTRAS HERMANAS

Queridos hermanos:

En el mes de Febrero, nuestra Orden, convocó a los líderes de la Familia Dominicana de la región Asia Pacífico. La reunión se celebró en Saigón, Vietnam.

El tema de la conferencia fue: "Los desafíos de la misión hoy en Asia-Pacífico". El objetivo de este encuentro fue ayudar a la Familia Dominicana, de Asia Pacífico a encontrar caminos para proclamar la Palabra de Dios en un continente con pluralidad de culturas y religiones, como es Asia.

Una de la conclusiones más bonitas de esta conferencia fue que antes de predicar la Buena Noticia, cada Dominico y Dominica necesita tener una gran experiencia de Dios, una profunda relación con Él y con su Palabra, que tienen que ser los fundamentos de su vida. Me gustó mucho esta conclusión, ya que sin esto, la predicación del Dominico/a es puro vacío. Todo esto está muy relacionado con la festividad que celebramos hoy: del "Cuerpo y la Sangre de Cristo", y que cobra un mayor sentido, porque hoy, las Hermanas Dominicanas de la Anunciata tienen tres nuevas Hermanas, que se integran en la Congregación, al hacer su Primera Profesión: Hermanas Anne Minh Phu, Agnes Diem Ly y Joanne Ocal.

En el Evangelio de Hoy, el evangelista san Marcos nos muestra la razón por la que Jesús se ofreció a sus discípulos como comida y bebida. El motivo principal es que ama a sus seguidores, a los que llama amigos. Jesús escogió la Pascua para llevar a cumplimiento lo que antes les había anunciado, cuando les entregó su cuerpo y sangre (Jn. 6,51-58). Jesús aprovecha el tiempo de Pascua, en la celebración de la última Cena con sus discípulos, como antícpio de la Pascua definitiva de la Iglesia, que se celebrará en la Gloria, en el Reino de Dios. Durante esta importante ocasión, Jesús identifica el pan con su cuerpo y el vino con su sangre cuando dijo: "*Tomad, esto es mi cuerpo*", y "*ésta es mi sangre, de la nueva Alianza, que será derramada por muchos*". Cuando Jesús manda a sus Discípulos comer su cuerpo y beber su sangre, nos está invitando, también a nosotros, a poner Su vida en el centro de nuestro ser (Jn 6,53). Quiere decir que nos está invitando a entrar en el camino del amor, del Misterio Pascual: su muerte y Resurrección en beneficio del pueblo de Dios. Verdaderamente, la muerte de Jesús en la Cruz, el regalo de su cuerpo y sangre en la Última cena y la promesa de una nueva Pascua con sus discípulos, cuando el Reino de Dios se haga presente, están íntimamente relacionados. Jesús nos ama tanto que nos entrega lo mejor de sí mismo: Su vida como sacrificio por nuestros pecados y el mandamiento de hacer todo en memoria de su muerte y Resurrección. Su promesa es que un día volverá. Cada vez que celebramos la Eucaristía, estamos llamados a ser testigos de este maravilloso amor de nuestro Salvador.

Por la profesión, El Religioso en la Iglesia, hace la promesa a Dios de entrar en la profundidad del mandamiento de Jesús que no es otro que el del amor que se traduce en amar y servir a nuestros hermanos.

Hoy, tres Hermanas: Phu, Ly y Joanne, a través de su Profesión, entran a formar parte de la Familia de las Dominicanas de la Anunciata y a la vez, empiezan a participar en la nueva misión que nuestro Padre Sto Domingo puso en los principios y en el corazón de la Orden: Proclamar la Palabra de Salvación; para ello es necesario el estudio, la plegaria, la vida de Comunidad y el servicio a la gente que se encuentran a nuestro alrededor.

Mis queridas Hermanas por nuestra Profesión Religiosa nos hacemos testigos del Reino de Dios en medio de un mundo que vive sumido en un profundo vacío, sin confianza y en especial a la hora de asumir compromisos. Como miembros de la Familia Dominicana,

somos portadores de la Palabra de Dios porque somos su imagen y predicadores de algo nuevo que tiene que llegar.

Somos signo y testimonio de la Palabra que se hizo carne y habitó entre nosotros, para nuestra redención. La Vida Consagrada es un don de Dios, del Padre, que se manifiesta en la Iglesia a través del Espíritu Santo.

Esta es la razón del por qué el Vaticano II en Lumen Gentium 44, nos recuerda: "*Por la profesión de los consejos Evangélicos, el religioso se consagra de una forma especial al servicio Divino*", Y sabemos bien cuáles son estos votos: Obediencia, Pobreza y Castidad.

Por el voto de obediencia dedicamos nuestra vida totalmente a Dios. Es un regalo de amor que nuestras personas le ofrecen, a la vez que ponemos nuestras vidas en sus manos y en las de la Congregación. Lo importante es seguir a Jesús y seguir sus huellas haciendo realidad: "***Mi comida es hacer la voluntad de Aquél que me envió***"

El voto de Castidad nos une más a Dios, con un corazón indiviso y nos libera para que lo busquemos y le entreguemos todo nuestro ser. La castidad testimonía un amor más profundo, sin miedos, **que es la amistad**, porque la castidad siempre está enraizada en el amor. Somos testigos del Dios que es amor, el más perfecto amor, que es capaz de dar la vida por los que ama; se hace pan y vino en la Eucaristía.

A través del voto de Pobreza, seguimos el ejemplo de los apóstoles, en especial de Nuestro Padre santo Domingo, que no poseyó nada como propio y personal, lo puso todo en común, para poder compartirlo con los demás, especialmente con los más necesitados. Este voto nos ayuda también a vivir en desprendimiento y nos ofrece la libertad de estar disponibles para la misión y vivir sin ataduras.

Además de los votos religiosos el Dominico tiene otros pilares importantes; sin la plegaria no seremos auténticos seguidores de Sto. Domingo." *Contemplar et contemplata aliis tradere*" Tenemos que orar, contemplar la Palabra de Dios, la Palabra que se hizo hombre para nuestra Redención, para que nosotros seamos capaces de compartir esta Palabra de Salvación con los demás. Este es el ejemplo que nos dejó nuestro Padre Sto. Domingo que **sólo hablaba de Dios o con Dios**.

Este aspecto, que es central en nuestra vida, nos ayuda a vivir con alegría en Comunidad, a construirla en unión de los otros miembros, porque si oramos unidos lograremos alcanzar: **Una mente y un corazón en Dios**; esta unión nos ayudará en nuestro ministerio de servicio y amor a las personas con las cuales nos relacionamos.

Juntamente con la Plegaria y Vida comunitaria, tenemos un elemento crucial en nuestra vida: **El Estudio**. Sabemos por experiencia que en nuestro mundo de hoy, el religioso necesita una gran preparación a todos los niveles si quiere ayudar a nuestra sociedad. Este ministerio es muy necesario, especialmente para el Dominico. El estudio en la Orden

Dominicana es también una forma de ascesis. Debemos estudiar incesantemente, no por la gloria de obtener títulos para uno mismo y para la Congregación, sino para la salvación de las almas. Cuando un Dominico abandona el estudio, pierde un valor importante en su vida y la razón por la que estudia: la predicación.

Como Hermanas Dominicas de la Anunciata tenéis que asumir este ministerio si queréis ser auténticas educadoras, servir en hospitales, parroquias, centros sociales, colegios mayores, casas de acogida para ancianos etc.

Queridos hermanos y hermanas:

Hoy es un día muy especial, nos hemos reunido con alegría, para dar gracias por esta celebración del misterio del Corpus Cristi, misterio de amor con el que Jesús ofrece su cuerpo y sangre para ser nuestro alimento. Nuestra misión, como seguidores de Cristo, es proclamar este misterio de amor y ser testigos del amor de Jesús, amando y sirviendo a nuestros semejantes, especialmente a los más necesitados.

Hoy, especialmente celebramos con alegría, rogamos y damos gracias a Dios por la vida y vocación de nuestras Hermanas Phu, Ly y Joanne, por su primera profesión, la entrega a Dios de sus vidas; que el Señor Jesús, por la intercesión de Nuestra Señora de Lavang, Nuestro Padre Sto Domingo, San Francisco Coll y nuestros mártires Vietnamitas, las protejan siempre y las ayuden a permanecer fieles a los compromisos que hoy hacen, no sólo en este momento sino para siempre. Que sean auténticas religiosas Dominicanas

Que el Señor las bendiga a ellas y a su misión. Que sepan ayudarse de los pilares de la Vida Dominicana: plegaria, estudio, vida comunitaria para ejercer un mejor servicio: la Predicación. Que crezcan siempre en el amor a Jesús; Él las ha llamado porque las ama, desde antes de que existieran en el mundo: **“Antes de que te formara en el vientre materno, te conocí; antes de que nacieses, te consagré”**

Amén

Fr. Jonh The Baptist Trán Thanh Thé, O.P

Parroquia San Vicente Ferrer, Calamba City, a 10 de junio del 201

Festividad de Corpus Cristi

EL GRAN PINTOR DE MI VIDA

“Caminad según el Espíritu.” (Gal 5, 16)

Ya hace más de un año que llegué asignada a la comunidad Padre Coll, en San Carlos – Filipinas. Para mí fue como una vuelta a las fuentes, porque aquí hice mi aspirantado y postulantado bajo la guía de mi querida Hna. Nati (actualmente la Priora General). Tengo muchos e inolvidables recuerdos de los momentos y acontecimientos que en los inicios de mi vida religiosa me ayudaron a crecer. Y hasta el día de hoy el Pintor de mi existencia sigue haciendo su obra maravillosa en mi vida para que la dedique a servirle a Él para siempre.

A lo largo del pasado año el “Pintor” puso muchos colores en Su obra. Diferentes colores para crear una obra magnífica. Uno de los colores que veo es suave, lleno de vida y de niñez. Es el color de la convivencia con los niños a través de catequesis que les doy en el Colegio de San Carlos (un colegio de la parroquia). Esta relación con los niños me hace como ellos en algunos aspectos. Como dice Jesús *“porque de los que son como ellos es el reino de Dios”*. Además reaviva mi vocación porque, como saben algunas hermanas, descubrí mi vocación a través de los niños, por eso siempre he pedido poder tener una misión con ellos. Y gracias a Dios siempre he tenido esa oportunidad.

El otro color ocupa más espacio que el anterior, porque el Pintor dedicó mucho tiempo para ponerlo. Es el color de juventud, de fuerza, amor y alegría. Representa el tiempo y los días que dedico a trabajar con los jóvenes, formando un grupo que se llaman BJP2 YM (Blessed John Paul II Youth Ministry), con la finalidad de que sean los animadores de la futura parroquia del barrio en el que vivimos. Ello ha supuesto para mí mucha exigencia y he tenido que dedicar mucho tiempo para preparar las actividades y las reuniones semanales. Durante todo este año estos jóvenes han trabajado mucho invitando a otros jóvenes a pertenecer al grupo,

conseguir fondos y ayudar a los más necesitados.

Ellos están muy comprometidos y participan en las actividades que se organizan para la futura parroquia y las que se hacen en la comunidad de las Hermanas. Además ellos asisten también a los encuentros de jóvenes a nivel de la Archidiócesis y Vicariato. Juntos hemos tenido muchos encuentros,

retiros y actividades para crecer en nuestra vida espiritual, que han sido para mí obra del Espíritu Santo, que me acompañó especialmente en los momentos más difíciles. Siento perfectamente cómo el Espíritu Santo actúa en mi vida dándome fuerza y sabiduría para llevar a cabo la responsabilidad de formar a estos jóvenes. Cuando la comunidad me dio el cargo de animación de un grupo de jóvenes, no sabía cómo iba a cumplir con esta misión que se me confiaba; la ilusión era mucha pero como se dice en Mt 26, 42 “*el espíritu está bien dispuesto, pero la carne es débil.*” Pasé días sin dormir para los retiros, vigiliadas y preparación de las actividades; pero confié en Dios y le pedí que se sirviera de mí como su instrumento para llevar su mensaje y Su Reino a los jóvenes que le buscan. Como religiosa, esta experiencia ha sido para mí un gran aprendizaje y crecimiento en actitudes de paciencia, perseverancia, humildad y amor. También se ha hecho mayor mi confianza en Dios, se ha ido afianzando la fe y manteniendo la esperanza.

La otra misión que va dando color a la obra de Dios en mí tiene tonos un poco oscuros, no por problemas o dificultades sino por la edad de las compañeras que me ayudan a llevarla a cabo. Son devotas y piadosas señoras del barrio Balococ a donde vamos cada sábado, caminando más de 2 kilómetros para visitar las casas, compartir la palabra de Dios, rezar el santo Rosario y llevar las imágenes de Nuestra Señora del Rosario de Manaoag (Patrona de Pangasinan) y de nuestro querido P. Coll, con el fin de aumentar la fe y devoción de la gente de esta zona.

Las familias que nos reciben son muy sencillas y generosas. A pesar de su pobreza siempre nos preparan comida para agradecernos y compartir la gracia que ellos reciben. A veces cuesta, especialmente cuando es tiempo de lluvia, que nos empapa, pero esto no puede detenernos en el deseo de llevar el Reino y la Palabra de Dios a esta gente que siempre nos esperan.

Cuando se combinan y juntan estos diferentes colores puedo comprobar que ha salido una hermosa obra. A todo ello se ha de añadir el color de compartir mi vida con nuestros becados, con las señoras que nos ayudan y por supuesto con mi comunidad que da el tono que hace brillar la obra. Al final, los colores con sus propias y diferentes contribuciones han ido dando sentido a mi vida. Agradezco a Dios, mi Buen Pintor, por la obra que va realizando en mí. Que Él que empezó esta obra la lleve a buen fin, para Su gloria.

**Hna. Mary Ann de Vera Catalan, OP
San Carlos City (Filipinas)**

COL·LABORACIÓ

Breu ressenya de la Carta Apostòlica de S. S. Benet XVI: "Porta Fidei"

La situació social, cultural, econòmica i política actual revela una profunda crisi de fe que afecta a moltes persones. Davant aquest context, el papa Benedicto XVI convoca l'Any de la Fe amb la carta apostòlica "*Porta Fidei*". Es tracta d'un temps de reflexió i redescobriment de la fe per a tota l'Església. Començarà el dia 11 d'octubre de 2012 (en el cinquantenari de l'obertura del Concili Vaticà II) i conclourà el dia 24 de novembre de 2013 (commemorant els 20 anys de la publicació del Catecisme de l'Església Catòlica).

"*La porta de la Fe*" sempre està oberta per a la humanitat. Travessar aquesta porta suposa iniciar un camí que dura tota la vida. Comença amb el baptisme i es conclou amb el pas de la mort a la vida plena. Vivim moments històrics en els quals redescobrir el camí de la fe és una exigència per il·luminar l'alegria i l'entusiasme renovat de la trobada amb Crist. És un imperatiu impedir que la sal es torni insulsa i la llum romangui oculta.

La renovació de l'Església passa també pel testimoniatge de la vida dels creients, per això el papa ens convida a "*una autèntica i renovada conversió al Senyor, únic Salvador del món*" (n.6). És el seu amor el que satisfà els nostres cors i ens impulsa a evangelitzar. La fe "*creix quan es viu com a experiència d'un amor que es rep i es comunica com a experiència de gràcia i goig*" (n.7), de tal forma que el nostre cor s'expandeix i permet donar un testimoniatge fecund. Citant a sant Agustín, afirma que "*la fe creix i s'enforteix creient*" (n.7).

Aquesta commemoració de l'Any de la Fe és una invitació a viure una adhesió a l'Evangeli més conscient i vigorosa, sobretot en aquest moment històric de profund canvi que ens toca viure. És una oportunitat de confessar la fe en el Senyor Ressuscitat de forma convincent i esperançada. Es tracta d'un camí en el qual s'inclouen els continguts de la fe, però també la decisió de lliurar-se total i lliurement a Déu: "*la fe és decidir-se a estar amb el Senyor per viure amb Ell*" (n. 9). No podem pensar que creure és un fet privat, per contra, professar la fe amb la boca implica un testimoniatge i un compromís públic, doncs, com ens diu el papa "*la fe, precisament perquè és un acte de llibertat, exigeix també la responsabilitat social del que es creu*" (n.9).

La carta apostòlica ens recorda que no hem d'oblidar a moltes persones del nostre context cultural que, encara que no es confessen creients, busquen "*amb sinceritat el sentit últim i la veritat definitiva de la seva existència i del món*". Aquesta recerca és un preàmbul de la fe.

"*L'Any de la Fe*" és un compromís amb l'estudi dels continguts de la fe, sintetitzats en el Catecisme de l'Església Catòlica. En ell, a més, es troba l'explicació de la vida sacramental i la vida moral. Avui, més que mai, la fe és sotmesa a un interrogatori que procedeix d'un canvi de mentalitat. Més d'una vegada, el papa afirma que "*l'Església mai ha tingut por de mostrar com entre la fe i la veritable ciència no pot haver-hi conflicte algun, perquè ambdues, encara que per camins diferents, tendeixen a la veritat*" (n.12).

Se'ns convida a recórrer durant aquest any la història de la nostra fe, on s'entrellaça la santedat i el pecat. Així, per la fe, Maria va acollir, va creure i es va lliurar en obediència a Déu. Per la fe, els apòstols van deixar-ho tot per seguir el Mestre, van viure "*en comunió de vida amb Jesús*", van anar pel món sencer i van anunciar l'evangeli. Per la fe, els deixebles van formar la comunitat reunida al voltant de l'ensenyament dels apòstols. Per la fe, els màrtirs van lliurar la seva vida. Per la fe, homes i dones s'han consagrat a Crist. Per la fe, molts cristians han promogut accions per la justícia. Per la fe, homes i dones han confessat, en el transcurs del temps, el seu seguiment del Senyor donant testimoniatge del seu compromís. Dins d'aquest context, el papa afirma: "*També nosaltres vivim per la fe: per al reconeixement viu del Senyor Jesús, present en les nostres vides i en la història*" (n.13).

L'Any de la Fe és també un moment apropiat per créixer en el testimoniatge de la caritat, doncs la fe i la caritat es necessiten mútuament: "*Cada vegada que ho vareu fer amb un d'aquests, els meus germans més petits, a mi m'ho féreu*" (Mt 25,40). El papa ens adverteix que és la fe la que ens permet reconèixer Crist.

Finalment, a través d'aquesta Carta Apostòlica, se'ns convida a buscar la fe: "*tractant de percebre els signes dels temps en la història actual, ens compromet a cadascun a convertir-nos en un signe viu de la presència en el món del Crist resuscitat*".

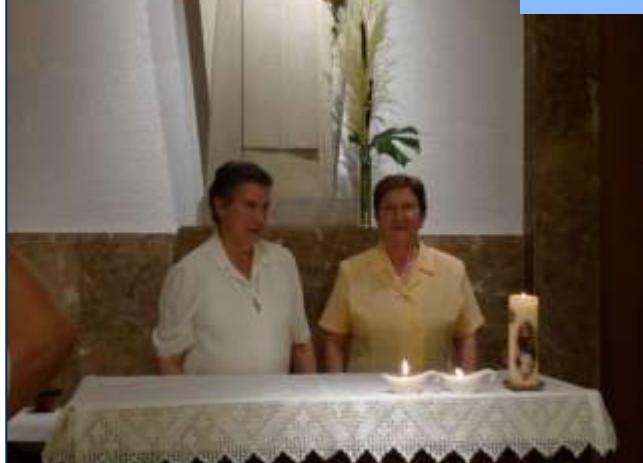
Gna. Ana Belén Verísimo García
Acre (Brasil)

La carta apostòlica "*Porta Fidei*" del papa Benet XVI convoca l'any de la Fe.

NOCES D'OR DE LES GERMANES ROSA TELLA I SAGRARIO BLANCO

"... deixaren les xarxes i el van seguir" (Mc 1, 18)

En els cinquanta anys de vida consagrada de les nostres Gnes. Rosa i Sagrario, agrant el gran do de la fidelitat, demanem al Pare de bondat que les ajudi a viure amb joia i senzillesa l'esperit de donació i servei.

Les Gnes. Sagrario i Rosa amb la seva comunitat, a l'altar del Pare Coll de la Casa Mare.

Vic, 7/09/2012

"Qué detalle, Señor, has tenido conmigo cuando me llamaste, cuando me elegiste, cuando me dijiste que Tú eras mi amigo. Qué detalle, Señor has tenido conmigo"

Gna. Dolores Santamaría AGRAINT EL DO DE LA VOCACIÓ I DE LA FIDELITAT

El dia 14 de setembre, festa de la Mare de Déu dels Dolors, la nostra Gna. Dolores Santamaría ens congregava en torn l'altar per a donar gràcies al Senyor pel do de la vocació religiosa i els cinquanta anys de la seva primera professió com a Dominica de l'Anunciata, el març de 1962. Amb el cant solemne de vespres i un sopar de germanor, la seva comunitat de l'Infermeria de la Casa Mare manifestava la seva estimació per la nostra germana que des de la senzillesa i entrega ha estat sempre un exemple de lliurament generós a Déu i als germans.

Gràcies, Senyor, per la nostra Germana, per la seva vida i la seva fidelitat. Que sempre gaudexi del do de la teva presència i del teu amor!

NOCES D'OR GNA. SAGRARIO LLORENTE

Amb la il·lusió que requereix celebrar un dia tan especial, les Noces d'Or de la Gna. Sagrario, les germanes de la seva comunitat hem celebrat un breu tridu en homenatge al fidel i generós lliurament de la Gna. Sagrario, pels seus 50 anys de Consagració al Senyor. Tres dies d'Acció de gràcies viscuts amb gran entusiasme.

El set de setembre, va ser dedicat per la comunitat, amb molt d'afecte, a la nostra Gna. Sagrario. Les activitats desenvolupades en aquest dia tan assenyalat, recordant la seva primera professió, van tenir totes un matís alegre i vistós, com és tradicional en aquestes terres. La celebració de la Santa Missa, l'Oració litúrgica, sopar molt saborós, el nostre regal i un esbarjo amenitzat amb jocs, floretes ...

El vuit de setembre, un tendre homenatge a la Gna. Sagrario per la comunitat, alumnes, exalumnes i professors. Va començar la festa a les dues i mitja de la tarda, amenitzada per l'alumnat. Un bonic programa preparat per ells amb

cants, danses, contes, oferiment de petits, però grans i sentits obsequis, cinquanta roses que van ser ofertes a la Gna. Sagrario i rebudes amb gran afecte i emoció.

Els alumnes van tenir un senzill berenar que van gaudir i agrair.

Va culminar aquest dia amb la celebració de la Santa Missa, molt ben preparada i solemnement cantada pels alumnes. El celebrant va ser el P. Joaquín Valdés OP. Va ser una grata sorpresa silenciada per a la Gna. Sagrario. El Pare J. Valdés i la Gna. Sagrario es coneixien de petits, de quan anaven al l'escola. Alguna cosa sospitava..., però un sentiment joiós va reviure en el seu cor quan ell es va presentar a celebrar l'Eucaristia.

El 9 de setembre es tanca l'homenatge pels 50 anys de la Gna. Sagrario de Vida i Iliurament a la Missió, amb una gran i solemne celebració.

En aquest dia, les tres comunitats de Sant Carles, Calamba i Cubao, ens unim a ella per oferir-la el nostre afecte i celebrar les seves Noces d'Or

Començà la festa amb la Santa Missa celebrada pel P. Laurentino OP. Solemnement cantada per les tres comunitats i amb la participació i actuació de totes.

Finalitzada la Missa, el programa preparat per cada comunitat, va ser extens i de molta creativitat.

L'acte d'obertura va ser realitzat conjuntament per les comunitats. A continuació, cada comunitat va anar desgranant el seu programa amb ressò de records viscuts per la Gna. Sagrario. Van ser moments d'una forta unió de totes les germanes presents al voltant de germana Sagrario. En general, en la mesura del programat, assenyalem les actuacions molt variades de cada comunitat:

- ➡ Jocs i danses filipines.
- ➡ Records dels anys passats per Gna. Sagrario i el seu present.
- ➡ Cançons individuals i en grup.
- ➡ Missatges de les Gnes. Priores de les comunitats i de la nostra comunitat de Cubao.

- ▶ Felicitacions de germanes, llunyanes per la distància, però molt properes a la Gna. Sagrario, com les Gnes. María Isabel i Virtudes, el Pare Pedro Andrés
- ▶ Records de les comunitats on la germana va viure dedicada a la Missió i va deixar empremtes.

Es tanca aquesta gran festa d'homenatge a la Gna. Sagrario en la celebració dels 50 anys de consagració a Déu amb radical i fidelitat, amb un Àgape-Sopar en el qual vam poder degustar i compartir els saborosos menjats aportats per cada comunitat.

Gna. Sagrario, moltes felicitats!

Gna. Isabel Martínez. Cubao-Quezon City (Filipinas), setembre de 2012

CLOENDA DEL BICENTENARI DEL NAIXEMENT DEL P. COLL

El dia 23 de maig de 2012 va tenir lloc a la nostra casa mare de Vic la cloenda del bicentenari del naixement de sant Francesc Coll amb els Titulars i Directors/es de les escoles FEDAC. Començarem la reunió visualitzant un muntatge de la rebuda de la llum a les diferents escoles. Després d'una intensa i aprofitada reunió, on tractarem diversos temes, ens reunirem per celebrar l'Eucaristia. Aquesta va estar presidida pel Mossèn Jaume Campalans. Al començament de l'Eucaristia les tres últimes escoles que varen rebre la llum: Horta, Vic i Prats, les varen oferir i presentar a l'altar del Pare Coll.

Va ser una Eucaristia molt viscuda i participada; junts vàrem poder fer xarxa de veus i xarxa de mans, compartint la nostra fe. Acabant tots plegats amb l'himne al Pare Coll.

La Gna. Montserrat Font,
Presidenta de la FEDAC

Introducció a l'Eucaristia:

El 14 de febrer l'Equip de Titularitat de la FEDAC va rebre a Gombrèn la llum, símbol de la que sant Francesc Coll va transmetre a tots els pobles de Catalunya fa 200 anys.

Després d'un llarg recorregut per totes les escoles de Catalunya ens arriba avui la llum des de les tres últimes escoles: d'Horta, Prats i Vic. Aquesta llum ens ha fet reviure l'alegria, la joia i el record del que el nostre Pare Coll va voler transmetre'ns: el seu entusiasme en seguir a Crist i donar-lo a conèixer als infants, adolescents i joves.

Als peus del sepulcre portem aquesta llum i al voltant d'aquesta taula ens reunim en nom del Crist per celebrar i donar gràcies pel testimoni i la vida que durant tot aquest temps ha donat fruit en tantes i tantes generacions. I alhora demanem a Déu Pare que la llum del Crist ressuscitat il·lumi els nostres cors i ens empenyi a transmetre el seu missatge als nostres alumnes, interpellant-los i ajudant-los a descobrir el sentit de les seves vides.

Tots hem rebut la seva herència i tots: Germanes, educadors i educadores en som responsables i estem cridats i compromesos, dia rere dia, a donar vida; i a que la llum que sant Francesc Coll va encendre segueix brillant amb força a les nostres escoles: famílies, mestres, alumnes, personal no docent....

QUE LA SEVA LLUM NO S'APAGUI !

FEDAC. Vic a 23 de maig de 2012

JORNADES DE FORMACIÓ D'EQUIPS DIRECTIUS I D'ANIMACIÓ CRISTIANA A L'ESCOLA

Els dies 3 i 6, del passat més de juliol, es van celebrar a l'escola de la FEDAC-SANT ANDREU, unes jornades d'espiritualitat amb els equips directius i equips d'animació cristiana. Les jornades es varen realitzar amb un clima de convivència, cordialitat, de compartir vivències.

Varem tenir com a ponents:

Francesc Torralba: "Llenguatge espiritual."

En Francesc ens va parlar de què és l'espiritualitat, la intel·ligència espiritual. Els elements que configuren la intel·ligència espiritual. L'Educació de la competència espiritual. Educar en i des de la competència espiritual. Ens cal doncs posar èmfasi i atenció per cultivar i cuidar la interioritat de tot infant, de tot alumne, així com també la nostra interioritat personal.

Luis López: "Vivència de la interioritat"

- L'ESPIRITUALITAT dels educadors.
- CLAUS:
 - L'ATENCIÓ (*mindfulness*)
 - ANATOMIA ESPIRITUAL
 - L'EXPERIÈNCIA (Focusing)
- Integrar els AVENÇOS NEUROCENTÍFICS i altres paradigmes en l'espiritualitat cristiana.
- Conèixer i saber aplicar recursos psicocorporals en la PREGÀRIA i la LECTURA DE LA BÍBLIA.
- Transformar la docència en camí espiritual mitjançant l'EDUCACIÓ CONSCIENT.

Xavier Morlans: "Nova evangelització i Escola. Bases per a una renovació"

Va centrar la seva exposició en els següents nuclis:

- Nociions bàsiques
- La novetat dels canvis socials i culturals
- Per un plantejament renovat de l'evangelització a l'escola cristiana
- Opcions pastorals a prendre

En un segon moment en Xavier Morlans ens presentà, de forma vivencial, el "**Primer Anunci de Jesucrist**", destinat a possibilitar el retrobament amb la fe.

Els assistents van valorar molt positivament les diferents ponències i les activitats realitzades durant aquets dies.

FEDAC, juliol de 2012

Alguns dels participants
a les jornades

CAMPAMENTS 2012

- GRUP "CREC" -

Del 9 al 13 de juliol, els grups CREC varen reunir-se a la casa de colònies Can Font – Brunyola (Girona) per tenir uns dies de convivència, de fer amics, d'aprendre a ser persona, de gaudir sense grans coses, de viure el sentit de gratuïtat, de conèixer a Jesús i de respectar la natura.

Sota el lema: **Walk**, i amb el suport de la pel·lícula: “**EL MÀGIC D'OZ**” vam estar treballant quin és el camí que anem fent en la nostra vida. Igual que la Dorothy, nosaltres també tenim un objectiu a la vida. Per a aconseguir-lo hem de seguir un camí. Ningú ha dit que sigui fàcil i, fins i tot, sovint ens podem trobar amb dificultats o entrebancs. A vegades és possible que ens allunyem d'aquest camí, que donem voltes innecessàries, que

volem tirar pel dret i anar pel camí fàcil, que ens emboliquem i anem per on no hauríem d'anar... Però la majoria de nosaltres no fem aquest camí sols. Sovint trobem gent pel camí que ens ajuda i ens accompanya. Jesús també surt al nostre pas, ens accompanya tot

i que de vegades no ho sabem veure o reconèixer. Altres vegades també som valents per reconèixer el que sentim per Jesús, per Déu

Al llarg d'aquests dies, descobrirem com acaba el camí de la Dorothy i intentarem veure en quin punt del nostre camí personal ens trobem, què fem per seguir en el nostre camí, amb qui caminem per aconseguir el que volem...

**pregària,
excursions,
convicència...**

Avaluació d'un monitor:

“L'experiència d'aquesta setmana amb el meu grup, ha sigut, per mi, molt gratificant. Jo porto un grup de nens/es a l'escola però mai m'he hagut d'enfrontar amb un grup de nens/es que no coneixia. La veritat és que m'han donat molt d'ells mateixos i he après d'ells i els he arribat a conèixer.

De tot això me'n porto la personalitat de cadascun d'ells, perquè és evident que tots són molt diferents i gràcies a això em serveix com a pràctica per a l'hora d'haver-me de fer càrrec d'altres grups. He tingut un bon grup, però també he de dir que he conegut el dels altres i també són mons diferents.

Amb tot això vull dir que aquesta experiència la vull tornar a repetir totes les vegades possibles perquè em fa créixer com a persona, la meva manera de ser i com tractar-los a ells.

Han estat uns dies gratificants i fantàstics.”

FEDAC. Convivències 2012 - grup “CREC”

“GROUNG BREAKING” = LA PRIMERA PEDRA...

Posar la primera pedra d'un edifici considerem que és un moment important.

El diumenge 16 de setembre de 2012, a la ciutat de San Carlos, Filipines, i amb l'assistència d'una representació de germanes Dominiques de l'Anunciata de les tres comunitats de Filipines, vam tenir una senzilla però significativa celebració de posar la primera pedra, “ground breaking”, dels fonaments de la que serà la primera escola de la Congregació, que abasti totes les etapes educatives obligatòries, en aquestes terres d'Orient,

CERIMÒNIA DE BENEDICCIÓ

El Pare Quinto en la cerimònia de benedicció de la primera pedra del nou edifici, amb germanes i amics

L'arquitecte De Villa amb les germanes Ela, Ciri, Maribel, Joyce, Isabel, Marta Alicia, Rolindes, Sagrario i Mila.

Arribar fins aquí ha tingut un camí: el Capítol provincial del 2010 que ho va acordar, el Consell provincial que ho va impulsar, i nosaltres que hem anat donant els passos necessaris per engegar aquesta mediació apostòlica tan d'acord amb el nostre carisma.

Com és costum en aquestes cerimònies, es va dipositar en aquest fonament “algunes coses” que donin fe de la vida present i acreditin la seva autenticitat, tals com diners actuals del país, plànols de l'edifici, el nom dels Superiors majors actuals i el de les germanes de la Congregació aquí a Filipines; però per a nosaltres el més emotiu va ser dipositar en els fonaments d'aquest nou edifici **una mica de terra de Gombrèn** que ens va portar la nostra Gna. Rolindes, al retorn de les seves vacances a Espanya.

Mans a l'obra!

Donem les gràcies a totes les germanes que materialment han fet possible aquest somni, doncs para nosaltres s'ha tornat significatiu, sagrament de la presència de l'espiritu del nostre Fundador sant Francesc Coll, tan volgut en aquest lloc, en els fonaments del que serà un centre educatiu, recordant aquelles paraules que ell deia **"l'educació és l'obra de major caritat que podem fer"**

És solament un principi, però un principi joiós; encara falta una mica de temps per veure als nens i nenes omplir les aules i els patis, i fer efectiu l'ideal "d'il·luminar les tenebres de la ignorància"; però tot arribarà amb l'ajuda del Senyor.

Els senyors De Villa i Vergara, arquitecte i enginyer, respectivament, que dirigiran les obres de construcció del nou edifici.

Germanes i aspirants amb amics i familiars

Fraternament.

Les Gnes de la comunitat de San Carlos City. Pangasinan. Filipines.

RECAUDACIÓ ANY 2012

CAMPANYES SOLIDÀRIES

PROJECTES A FILIPINES

PROCEDÈNCIA	EUROS
Escoles FEDAC:	
➡ Anglès: Vall dels Àngels	780,00
➡ Barcelona-Amícar: Mare de Déu del Roser	1.710,00
➡ Barcelona-Horta: Santa Caterina de Siena	3.745,00
➡ Barcelona-Sant Andreu: Mare de Déu de la Mercè	1.311,13
➡ Canet de Mar: Santa Rosa de Lima	1.155,00
➡ Castellar del Vallès: La Immaculada	376,55
➡ Cerdanyola del Vallès: Anunciata (Tallers Missioners)	1.374,00
➡ Girona-Pont Major: Sagrat Cor de Jesús	1.000,00
➡ Girona-Sant Narcís: Pare Coll	700,00
➡ Montcada i Reixac: Sagrat Cor de Jesús	1.900,00
➡ Pineda de Mar: Mare de Déu del Roser	1.736,74
➡ Ripollet: Mare de Déu del Roser	160,00
➡ Salt: Mare de Déu del Roser	465,00
➡ Sant Feliu de Codines: Immaculat Cor de Maria	867,00
➡ Santa Coloma de Gramenet: Sagrat Cor	3.000,00
➡ Vic: Pare Coll	675,00
ALTRES	
➡ AMPA – col·legi C/. Salamanca. ALBACETE	400,00
➡ Tallers-Exposició. Barcelona Elisabets	3.014,00
➡ Tallers Gombrèn	682,00
➡ Tallers Sant Andreu	1.125,25
➡ Alumnes 5è i 6è Ferreries	140,00
➡ Sra. Carmen Segura. Ripollet	40,00
➡ Anònim. Ripollet	100,00
➡ Donatiu Olost	100,00

MOLTES GRÀCIES A TOTS I A TOTES !

PROJECTES MISSIONERS. FILIPINES, ANY 2013

COL·LABORACIÓ EN PROJECTES DE SALUT PROMOGUTS PER INSTITUCIONS O PROPIS

ALIMENTACIÓ

I AJUDES A LA POBLACIÓ EN DESASTRES NATURALS

MANTENIMENT I COMPRA DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

FORMACIÓ DELS CAMPEROLS

GERMANES QUE ENS HAN PRECREDIT A LA CASA DEL PARE

(DES DEL FULL INFORMATIU DE MAIG DE 2012)

GNA. CONCEPCIÓ ESCOBET GENDRAU

La Gna. Concepció va néixer a Berga el 25 d'octubre de 1929 i va ser batejada al cap de dos dies a la parròquia de Sta. Eulàlia de la mateixa població. Els seus pares, Ramon i Teresa, van tenir sis fills: tres nois i tres noies, dels quals la Concepció ocupava el quart lloc. Constituïen una família molt religiosa i piadosa, on es vivia i es practicaven els valors evangèlics. És aquí on la Concepció va començar el seu camí de creixement en la fe, en les bones actituds i humanament. Va ser una bona alumna del nostre col·legi de Berga i allí va descobrir la seva vocació en contacte amb les germanes pel seu testimoni de vida, i a més que en aquells moments tenia dues tietes dominiques que, sens dubte, també deurien influir en la pròpia decisió.

El 6 de març de 1948 va ingressar a la Congregació a Vic. Va fer-hi la primera professió el 8 de setembre de 1948 i la perpetua el 8 de setembre de 1955.

El seu primer destí fou a Montserrat. Féu una gran tasca amb les noies, procurava ajudar-les en el discerniment de la seva vida i les accompanyava en aquest afer. D'aquella època un bon nombre van entrar al Noviciat. Seguiren d'altres assignacions: Sta Pau, S. Quirze de Besora, Anglès, Puig d'Olena, S. Feliu de Codines, Arenys de Munt, Taradell, Vic-Infermeria, Pineda de Mar, Canet de Mar. En algunes d'aquestes comunitats va exercir el càrrec de directora i de priora. Tenia molta cura en què les germanes tinguessin temps suficient per fer la pregària.

També podem dir que era i se sentia una dona d'església, estava al dia de tot allò que ocorria, llegia els documents, encícлиques... especialment de la vida eclesiàstica catalana.

La Gna. Concepció trobava el Senyor en els pobres i desvalguts i a ells s'hi donava de cor. Sempre estava a punt per ajudar, escoltar, donar un consell o senzillament estar al seu costat.

El centre de la seva vida espiritual era l'Eucaristia i repetia convençuda que en treia les forces i el coratge per anar endavant. Dedicava moltes estones a la pregària i a la lectura de llibres espirituals. També posava molt d'interès en la Litúrgia. L'amor a Maria es manifestava en la seva devoció a la Mare de Déu de Queralt patrona de Berga i a la Mare de Déu de Montserrat. Estimava molt el Pare Coll i tot el que feia referència a la vida de la Congregació.

A totes les comunitats on va estar destinada es va destacar pel treball amb els infants i joves a qui inculcava l'amor a Jesús i a la Verge. En la labor educativa no escatimava hores en l'ensenyament a les alumnes, i a la vegada per dedicar temps i escoltar-les. Era minuciosa amb els treballs, ordenada i polida.

Va ser una bona catequista, pertanyia a les diverses comissions i es feia present en les reunions i

trobades. Col·laborava en les tasques de la parròquia en els pobles on va estar destinada. Era molt apreciada pels seus companys i per la gent que l'envoltava.

El 30 d'agost de 2002 va ser destinada a la Comunitat de Vic col·legi, on es va ocupar de la sagristia amb molta cura i dedicació. També ajudava en el treball de l'escola: porteria, reforç de lectura a alguns alumnes i portant el control de la biblioteca. En la comunitat col·laborava en les diferents tasques i sempre volia ser útil.

Durant aquest període de temps va estar hospitalitzada varies vegades inclús en perill de mort. Finalment la seva salut ja deteriorada degut a la manca d'oxigen va obligar-la a portar-lo al principi dotze hores diàries, després divuit i finalment gairebé tot el dia i la nit. No obstant ella seguia els actes de comunitat i es feia present sempre que podia. Li sabia molt greu no assistir a l'Eucaristia. Va portar la creu de la malaltia amb dignitat i sense queixar-se. Sempre feia alguna cosa, dibuixava, llegia...

Estimava molt la família i aquesta li corresponia amb escreix, la visitaven sovint, i comptaven amb ella en totes les celebracions.

Va morir en la pau del Senyor el dia 18 de maig, bicentenari del naixement del P. Coll. La Missa d'enterrament fou concelebrada per quatre sacerdots: el P. Josep Gendrau, provincial dels franciscans i Mn. Climent Forner, cosins de la Concepció; el P. Lluís Rocaspana, franciscà i el P. Vito Gómez, OP. L'església estava resplendent i de gom a gom, amb germanes que havien vingut a la celebració del bicentenari, la Priora General, Conselleres, Provincials... i molts familiars i amics de la germana. Va ser una cerimònia tal com ella volia.

Gràcies Concepció per la teva vida i la teva fidelitat.

Vic, 18 de maig de 2012

GNA. ISABEL DOMÍNGUEZ ANDRÉS

Va néixer a Villares de Órbigo (León), el 9 de novembre de 1935, d'una família profundament cristiana.

Els seus pares, Ángel i Aurelia es van veure afavorits amb 5 fills, 4 noies i 1 noi. Isabel va ser la major. A tots els van educar cristianament i els van donar la instrucció màxima en aquells temps.

Va ingressar a la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata el 3 de març de 1951 i va fer la primera professió el 7 de març de 1953, a Vic.

Isabel era infermera. Va estar destinada al Sanatori Covadonga de Gijón i en el d'Adaro de Sama. Després va passar al col·legi d'Oviedo amb els pàrvuls, sent també la infermera dels nens i de la Comunitat. Posteriorment va ser destinada a la Guinea Equatorial (Àfrica) durant 6 anys. En regressar, va estar un any a Vic ajudant en la Infermeria.

Va ser fundadora de la casa de Portugal, on va residir 15 anys, fins que es va retirar la

comunitat. Va tornar a Espanya i la van destinatar a Madrid, Gral. Oraá on va estar poc temps perquè la van nomenar Priora de la comunitat del Roble on va estar durant 6 anys. En acabar el priorat va quedar destinada allí.

Era una Germana molt bona i generosa, molt atenta i servicial. Mai es va oposar a cap destino, molt lliurada al treball que se li confiava. Estimava molt a les Germanes i li agradava estar amb elles. Era també molt puntual als actes comunitaris; molt amant de la Verge i del Pare Coll. També estimava molt a la seva família i aquesta li corresponia. El seu bon exemple va influir en la seva germana petita, M. José, que també va ingressar en la Congregació.

Isabel va ser traslladada a la Infermeria de Vic l'any 2009, perquè tingués les atencions necessàries que la seva malaltia necessitava, ja que començava a donar senyals de la malaltia d'Alzheimer. La seva germana M. José va poder visitar-la totes les setmanes, ja que està destinada a Barcelona.

Quan no s'esperava, la Gna. Isabel es va agreujar i el Senyor se li ha fet present a la festa de la seva Ascensió, el 20 de Maig de 2012, per gaudir amb Ell eternament. Es va dormir per sempre amb la mateixa pau que havia viscut.

Tenia 76 anys d'edat i 59 de vida religiosa.

Vic, 20 de Maig de 2012, any Bicentenari del naixement del Pare Coll.

GNA. AURORA MASSANÉS I BONAY

Va néixer a Folgueroles (Barcelona), el dia 5 d'abril de 1911. Els seus pares, Josep i Maria, formaren una família nombrosa de 8 fills. Una seva germana havia entrar en la nostra Congregació. Anys més tard també ella va inclinar-se per la vida religiosa i va ingressar a la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata, el 8 de setembre de 1930. Va vestir l'hàbit i feu la primera professió a Vic, i la perpètua a Soreze (França) el 15 de març de 1938.

El primer destí va ser al carrer Trafalgar (Barcelona), fins l'any 1936 que començà la guerra i va marxar cap a França, Valrás-Plage i després a París a un col.legi de religiosos. Les germanes dirigien tots els treballadors de cuina i neteja de la casa, a ella la van posar a la infermeria.

Quan va començar la segona guerra mundial va tornar a Espanya. Aquí va estar destinada a diferents cases. En alguna d'elles va ser priora i en vàries, Secretària. Donava classes de Comerç, perquè estava molt ben preparada.

L'any 1965 va tornar a França, a Alés, com a priora i en 1973 destinada a Valrás-Plage com infermera de la Comunitat i les senyores que residien a la casa. La Comunitat la va nombrar secretària.

Era la pianista de la parròquia, feia catequesi i visitava als malalts, fins que va venir a Vic al febrer del 2008, retirada i ja incapacitada per fer qualsevol feina.

Durant els anys que ha estat aquí ha seguit tots els actes de comunitat fins els dos dies darrers, que va quedar enllitada. Era una germana molt puntual, pietosa i reservada, li agradava passar llargues estones sola a l'habitació.

A l'abril del 2011 va complir 100 anys que ho varem celebrar amb tota solemnitat.

Finalment, podem dir que va donar proves que arribava el final de la seva vida perquè no podia caminar i uns dies va anar en cadira de rodes, fins que el metge va recomanar enllitar-la. Veient-la greu, ens reuniren totes les Germanes que varem poder i algunes de la Comunitat del col.legi per fer-li la recomanació de l'ànima i el cant de la Salve, que ella amb veu molt trencada anava seguin. Eren les 9 del vespre i a les 11, a la pau del Senyor, va tancar els ulls en aquesta vida per obrir-los a l'eternitat. Al cel sia.

Ha mort a Vic, el dia 9 de setembre de 2012. Tenia 101 anys d'edat i 80 de vida religiosa.

FAMILIARS DE GERMANES DE LA PROVÍNCIA QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

(DES DEL FULL INFORMATIU DE FINAL DEL MES DE MAIG DE 2012)

- ▶ Germà de la Gna. Presentación Robles González, comunitat de Sant Quirze de Safaja – Puig d'Olena
- ▶ Germana de la Gna. Nieves Espuña, de la comunitat Sant Francesc Coll, Vic-Infermeria
- ▶ Cunyat de la Gna. Sagrario Blanco Sánchez, de la comunitat de Vic-Col·legi

DESITGEM GAUDEIXIN PER SEMPRE DE L'AMOR, DE LA PAU I DE L'ALEGRIA DEL CRIST RESSUSCITAT, I PREGUIN PER TOTS NOSALTRES I PER LES NOSTRES NECESSITATS!

NOTÍCIES

NOMENAMENT:

- Gna. Beneta Amor Suñer: Priora de la comunitat de Maó (Menorca)

ASSIGNACIONS:

- Gna. Maribel Padernilla Palomar, de la comunitat de Cubao-Quezon City, a la comunitat de San Carlos
- Gna. Josefina Galcerán Carqués, de la comunitat de Barcelona-Amílcar, a la comunitat de Vic-Infermeria.
- Gna. M. Carmen Ciuró Ribas, de la comunitat de Cerdanyola del Vallès, a la comunitat de Vic-Infermeria.

BON CURS PER A TOTHOM !

GERMANES DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA

Província “Sant Ramon de Penyafort”

Casa Provincial C/ Elisabets, 19 - 08001 BARCELONA